

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
Conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Educația pentru toți - Prof. Berceanu Camelia Florentina	2
Jocul, necesitatea și importanța studierii lui în perioada antepreșcolară – Prof. Florea Stoica Daniela Auruța	3
Eficientizarea relațiilor cu elevii prin prevenirea conflictelor – Prof. Goia Daniela	4
Anul 2025- anul omagial al cardinalului Hossu – Prof. Cetean Daniela	9
Metode interactive de învățare prin joc la disciplina limba engleză – Prof. Medrea Alina	13
O călătorie în lumea fantasticului – J. K. Rowling, un Harry Potter magic – Prof. Mureșan Roxana Diana	15
Abordarea interdisciplinară - Prof. înv. primar Mureșan Maria Ioana	17
Metoda cubului în activitățile la grădiniță – Prof. ed. timpurie Cramba Cristina	18
Proiectul didactic „Lumea culorilor” – Prof. ed. timpurie Balea Livia Valentina	21
Strategii didactice în predarea limbii engleze la clasele de liceu – Prof. Jurca Mirela	25
Mijloace moderne – suport de curs pentru educația din școli – Prof. înv. primar Todea Simona	26
Rolul strategiilor didactice interactive în eficientizarea procesului educațional – Prof. Schenker Mureșan Sorina Emilia	29
Curriculumul integrat – Ed. Păcurar Elena - Maria	31
Evaluarea scrisă – efectele subiective în evaluare – Prof. înv. primar Noja Mihaela	33
Peripețiile lui Mac-Mac- poveste – Prof. ed. timpurie Ștefan Camelia Ionela	35

EDUCAȚIA PENTRU TOȚI

*Prof. Berceanu Camelia Florentina,
Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” Deva*

Învățarea eficientă se bazează pe înțelegere, pe descoperirea activă de către cel care învață a demersurilor proprii domeniului studiat, pe căutarea de soluții și rezolvarea situațiilor problema, pe exerciții repetate, urmărind stocarea informațiilor și acumularea de experiență, în perspectiva reactualizării și a aplicării lor în practică. Toate aceste informații rămân valabile și în cazul copiilor cu cerințe educative speciale. La aceștia însă - în raport de tipul și gravitatea dificultăților întâmpinate sau de caracteristicile deficienței - atât înțelegerea cât și stocarea și aplicarea informației și a experienței sunt stânjenite sau chiar blocate. Dificultățile concrete pe care le întâmpină aceștia, se pot manifesta în toate tipurile de învățare, predominând însă dificultățile în învățarea cognitivă (la deficienții mintal), dificultățile în învățarea instrumentală (la deficienții senzorial), în învățarea afectivă (la cei cu tulburări comportamentale). De aceea este important să se elaboreze acele modalități de abordare a elevilor respectivi care să asigure deblocarea procesului învățării, diminuarea dificultăților întâmpinate în acest proces, înlăturarea barierelor din calea adaptării. Se pune un accent deosebit pe orientarea ludică și afectivizarea activităților de învățare, pe eșalonarea materialului de învățat în secvențe bine delimitate dar temeinic înlănțuite între ele, pe utilizarea îmbinată și echilibrată a mijloacelor de lucru intuitive, verbale și practice pe asocierea și integrarea activităților de învățare cu activități de terapie complexă și specifică: ergoterapie, meloterapie, terapia tulburărilor de limbaj și a celor psihomotorii.

Este necesară o atenție deosebită în elaborarea metodelor și a tehnicilor de abordare a învățării la copilul deficient mintal, care prezintă anumite caracteristici ale dinamicii dezvoltării psihointelectuale.

Urmărind formarea și structurarea personalității copilului, în mod inevitabil ne punem întrebarea: „De ce fiecare copil este unic în felul său? De ce în același timp, el este asemănător cu ceilalți copii de vârsta lui? Ce anume îl face pe el unic și în același timp similar cu ceilalți? De vreme ce ei, în familie, în grădiniță în școală pot avea aceleași oportunități educative pentru dobândirea cunoștințelor și abilităților, care sunt procesele și factorii care duc la similitudine și unicitate în același timp?” George Bontilă face următoarea remarcă, încercând să răspundă unor asemenea întrebări: „Întrucât toți elevii au fost puși în condiții identice pentru a asimila noțiunile conținute în materialul care le-a fost predat, este ușor de presupus că diferențele în gradul sau nivelul de achiziții se datorează diferențelor de structură individuală”. Prin urmare s-a constatat că nu toți copiii sunt educabili în același grad - nu toți dispun de aceeași zestre ereditară, de aceleași posibilități de organizare interioară a experienței, au același ritm și stabilitate timp. Cu alte cuvinte, nu orice influență organizată sau spontană, asupra copiilor devine în mod nemijlocit și factor al dezvoltării lor. Natura personalității, ca produs al mediului și al eredității, este întotdeauna unică, ea este decisivă pentru comportament în orice situație dată. Dar, cu cât vom obține mai multe date despre copil și vom alcătui astfel un tablou complex și integrativ, cu atât îl putem modela mai ușor, adaptând acțiunile noastre caracteristicilor sale.

Există numeroase argumentări practice care afirmă că școlarul cu dificultăți de învățare prezintă o discrepanță severă între abilitatea potențială și realizarea actuală. Totodată elevul cu dificultăți de învățare are probleme ce nu sunt legate de alte condiții sau situații generatoare de dizabilități (de pildă, deficiență mentală, vizuală, auditivă) sau condiții negative în mediul de dezvoltare (acasă ori la școală). Toți elevii cu dificultăți de învățare necesită servicii de educație specială, pentru a face față cerințelor de la clasă, pentru a putea îndeplini sarcinile specifice, servicii de care colegii lor nu au nevoie.

În școala modernă metodele și tehnicile de învățământ sunt considerate inovative deoarece au un caracter activ, adică sunt capabile să declanșeze angajarea elevilor în activitate concretă sau mentală, să le stimuleze motivația, imaginația, capacitățile cognitive și creatoare. Aceste metode inovative se numesc metode interactive centrate pe elev deoarece presupun o învățare activă prin

comunicare, prin colaborare, produc o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup. Implementarea acestor metode și tehnici didactice moderne presupun un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții. Folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne. Metoda este selectată de cadrul didactic și este pusă în aplicare în lecții sau activități extrașcolare cu ajutorul elevilor și în beneficiul acestora. Alegerea judicioasă a metodelor și tehnicilor didactice ajută la reușita lecției. Spre a realiza o lecție bună profesorul alege din fiecare grupă de metode pe cea sau pe cele care sunt în concordanță cu scopul urmărit, cu vârsta și pregătirea anterioară a elevilor.

Bibliografie:

- ✓ <https://eduacces.ro/ro/resources/psihopedagogia-copiilor-cu-dificulti-de-nvare/document/152/preview>
- ✓ <https://cadredidactice.ro/wp-content/uploads/simple-file-list/LUCR%C3%83RILE-PROIECTULUI-EDUCATIONAL-INTERNA%C5%A2IONAL-METODE-SI-TEHNICI-DE-ABORDARE-A-PREDARII-INVATARII-EVALUARII-INOVATIVE%E2%80%9D.pdf>

JOCUL, NECESITATEA ȘI IMPORTANȚA STUDIERII LUI ÎN PERIOADA ANTEPREȘCOLARĂ

Prof. Florea Stoica Daniela Auruța , Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Jocul este o activitate voluntară și spontană, care produce bucurie copilului și plăcere. Prin joc copilul acumulează cunoștințe noi, își diversifică acțiunile și dezvoltă imaginația. Jocul este modul prin care copiii exprimă ceea ce gândesc, ceea ce trăiesc sau simt, calea prin care ei cunosc și înțeleg lumea.

Jocul este prima modalitate prin care copiii încep să exploreze lumea din jur și astfel își dezvoltă vocabularul, abilitățile motrice, inteligența și abilitățile sociale.

Jocul și învățatul sunt activități care se îmbină perfect. De aceea jocurile copilăriei trebuie alese cu maximă atenție. Se pune accent pe calitate nu pe cantitate, jocurile să fie sigure, cu un rol precis în procesul de dezvoltare al copiilor.

Pentru copii orice activitate este joc.

În concluzie, jocul este:

- O experiență naturală
- O formă de activitate individuală sau de grup
- O modalitate de explorare a mediului înconjurător
- O modalitate de dezvoltare a competențelor sociale, a inteligenței, a limbajului a abilităților motrice
- Favorizează incluziunea socială(copiii cu nevoi speciale)

Joaca este fundația pe care se construiesc toate achizițiile și cunoștințele de bază, baza pe care viitorul este clădit.

De ce este atât de important jocul?

- a) Jocul ajută copiii să observe și să înțeleagă reacțiile și sentimentele celorlalți.

Prin joc copiii își creează scenarii și lumi imaginare care îi ajută să se exprime și să se facă înțeleși, învață cum să facă față reacțiilor care iau naștere în urma fricii, nervozității, agresivității.

- b) Jocul întărește condiția fizică a copilului

Îi dezvoltă armonios corpul iar jocul în aer liber ajută la un somn bun, creșterea apetitului culinar. Abilitățile motorii fine și grosiere sunt de asemenea perfecționate.

- c) Legătura dintre creativitate și joc

Creativitatea, intuiția pot fi întărite prin joc.

- d) Social, jocul ajută copilul să înțeleagă lucrul în echipă, să rezolve conflicte, să facă mici compromisuri, să împartă cu ceilalți să îi înțeleagă pe ceilalți. Prin joc învață să se comporte frumos.

Creșa, grădinița (mediul instituționalizat) este cea care oferă un cadru organizat în dezvoltarea generală a copilului, iar jocurile constituie o școală a energiei, a educației, a conduitei, a gesturilor, a imaginației.

Bibliografie :

- 1.Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, 2019
- 2.Clichici, V., Dascăl A., Duminică S., Trăistari-Lungu C., Ghid metodologic - Pregătirea copiilor pentru debutul școlar în instituția de educație timpurie 2019.
- 3.Barbu, H., Popescu E., Șerban, F., Activități de joc recreative și recreative-distractiv, EDP, București 1993.

EFICIENTIZAREA RELAȚIILOR CU ELEVII PRIN PREVENIREA CONFLICTELOR

Prof. Goia Daniela, Liceul Tehnologic Silvic Câmpeni

Oportunitatea dezvoltării profesionale pe tema prevenirii violenței în școală în contextul actual ne permite îmbunătățirea și aprofundarea cunoștințelor despre tipurile de agresiune precum și informații despre modul în care se poate diminua răspândirea agresiunii și va contribui la formarea de aptitudini și competente necesare pentru a preveni, identifica și a răspunde la incidentele de intimidare, eficient și consecvent.

Beneficiarii direcți ai acestui proiect sunt elevii prin activitățile desfășurate la clasă. Proiectul urmărește dezvoltarea următoarelor competențe :

- Competențe generale:
 - alfabetizarea civică, conștientizare și dezvoltarea abilităților sociale;
 - gândire critică și inventivă;
 - comunicare, colaborare și competente informative;
- Competențe specifice:

- înțelegerea termenilor cheie: „agresiune” și „hărțuire”;
- cunoașterea tipurilor de agresiune precum și informații despre modul în care se poate diminua răspândirea agresiunii;
- formarea de aptitudini și competențe necesare pentru a preveni, identifica și a răspunde la incidentele de intimidare, eficient și consecvent;
- Cyber bullying- hărțuirea pe internet, telefon;
- social media și rolul ei.

Abordarea metodologică din cadrul orelor va duce la dobândirea competențelor și valorificarea lor prin următoarele strategii didactice:

- training pentru prevenirea violenței în școală;
- promovarea unei culturi a non-violenței printre toți actorii implicați în actul educațional;
- organizarea de evenimente culturale și educative;
- încurajarea și stimularea rezultatelor bune și a comportamentului exemplar al elevilor;
- Training pentru mediatori cadre didactice și elevi

Activități propuse:

Nr. Crt	Activitate	Participanți
1	Curs mediator școlar la nivel cadre didactice	Toate cadrele didactice, psiholog școlar
2	Curs mediator la nivel de elevi	Șefii de clasă, elevi potențiali mediatori
3	Cunoașterea elevilor conflictuali, violenți	Diriginți, psiholog școlar, elevi
4	Cunoașterea elevilor clasei	Profesor consiliere și orientare vocațională, psiholog școlar, elevi
5	Organizarea evenimentelor culturale și educative, excursii	Director educativ, diriginți, profesori
6	Întâlnire cu reprezentanți ai poliției de la Biroul Siguranța școlară	Director, Director educativ, elevi profesori
7	Medierea conflictelor	Diriginți, profesori, elevi
8	Feed-back	Comisia de disciplină din școală

Existența unor conflicte în mediul școlar este o realitate care îi preocupă din ce în ce mai mult pe cei implicați în realizarea unei atmosfere care să contribuie major la eficientizarea procesului de învățământ. Când discutăm de conflict școlar nu putem să nu vorbim despre violență.

Violența este considerată violarea generală a drepturilor ființei umane: dreptul la viață, la securitate, la demnitate și la integritate fizică și mentală. Nu este același lucru cu conflictul și poate îmbrăca mai multe forme:

- violența fizică;
- violența psihică sau emoțională;
- violența sexuală;
- violența socială.

Conflictul reprezintă o divergență sau o diferență de opinii și interese, o parte firească a vieții de zi cu zi, inerentă relațiilor umane.

Managementul conflictelor în general, dar și în mediul școlar îmbracă două aspecte: prevenirea conflictelor și soluționarea conflictului care n-a putut fi prevenit.

RECUNOAȘTEREA CONFLICTULUI

Întrebarea pe care ne-o punem deseori este: „Cum recunoaștem un conflict?” Pentru ca profesorul să acționeze pentru prevenirea și soluționarea conflictelor, este necesar să le recunoască

stadiile de evoluție și legat de acest aspect putem aminti: disconfortul, incidentul, neînțelegerea, tensiunea și criza.

Disconfortul reprezintă acea senzație care arată că ceva nu este în ordine, deși nimic nu a fost spus.

Incidentul înseamnă petrecerea unor fapte mărunte, un schimb de replici care întristează sau irită.

Neînțelegerea poate fi generată de o comunicare defectuoasă, atunci când se trag concluzii eronate.

Tensiunea se referă la atitudinile negative și ideile fixe de ambele părți, care devin o sursă permanentă de teamă, de frică.

Criza se referă la momentul în care se întrerupe o relație și apar manifestări de violență verbală sau fizică.

Procesul conflictului poate fi segmentat în cinci stadii:

- conflict latent (etapa de apariție);
- conflict perceput (când cei implicați recunosc existența conflictului);
- conflict simțit (când cei implicați resimt stările de tensiune);
- conflict manifest (când cei implicați încep să se manifeste prin comportament);
- conflict final (când problema s-a rezolvat sau a fost amânată).

SESIUNI DE MEDIEREA A CONFLICTULUI (CÂTE SUNT NECESARE)

„Profesorul în fața unui conflict școlar” este ideea centrală a acestui material. Abilitatea managerială de rezolvare a conflictelor depinde de competențele profesorului în managementul relațiilor umane și în abilitățile de comunicare. Este necesar ca profesorul mediator:

- să vorbească, dar să și asculte;
- să promoveze cooperarea pentru a dezvolta un climat bazat pe încredere;
- să dea dovadă de respect față de părți;
- să fie tolerant;
- să fie responsabil;
- să dea dovadă de echilibru și calm;
- să fie echidistant față de cei implicați.

Șansele de soluționare a unui conflict sporesc dacă atenția cade asupra problemei și nu a persoanelor implicate. Dacă totuși, două persoane ajung la conflict, relația dintre ele poate avea următoarele sensuri:

- câștigă amândouă;
- pierde amândouă;
- una câștigă, cealaltă pierde

Principalele modalități de rezolvare a conflictelor sunt negocierea și medierea.

Negocierea este modalitatea prin care părțile implicate într-un conflict discută și încearcă să ajungă la o soluție acceptată de ambele părți, fără intervenția unei a treia părți.

Medierea reprezintă modalitatea de rezolvare a unui conflict cu ajutorul unei persoane neutre, care încurajează părțile să discute și să ajungă la o soluție.

În medierea conflictelor școlare, rolul de mediator poate fi deținut de profesor, dar și de elevi, respectiv de o echipă de elevi de aceeași vârstă cu cei implicați în conflict, nefiind recomandabil ca un singur elev să joace rolul de mediator. Membrii echipei trebuie să fie imparțiali, să nu discute doar cu una dintre părți și să păstreze confidențialitatea. O astfel de metodă ușurează găsirea unei soluții, deoarece elevii acceptă mai ușor propuneri venite din partea celor egali cu ei.

ÎNCHEIEREA ACORDULUI DE MEDIERE SCRIS ȘI SEMNAT DE PĂRȚI

Acord de mediere

Numele și prenumele mediatorului: _____ Numele și
prenumele părților: _____ și _____ Esența

conflictului: _____

În urma medierii părțile și-au rezolvat conflictul și sînt de acord:

_____ este de acord să
(Numele și prenumele părții)

Semnătura părții: _____

_____ este de acord să
(Numele și prenumele părții)

Semnătura părții: _____

Semnătura mediatorului: _____

Data: _____

4 REDACTAREA RAPORTULUI DE MEDIERE

Raport de mediere

Mediator: _____

Elevii implicați în conflict:

Elevul/Eleva _____ clasa _____

Elevul/Eleva _____ clasa _____

Tipul de conflict :

Bîrfă ☐ Amenințări ☐ Poreclire ☐ Jicnire ☐

Injurie ☐ Sustragere obiecte personale ☐ Lovire ☐

Altceva _____

Descrierea succintă a conflictului : _____

Conflictul a fost soluționat:

Da ☐

Nu ☐

Dacă da, care a fost soluția /au fost soluțiile: _____

Semnătura mediatorului _____

Data _____

Planul de utilizarea a medierii pentru creșterea incluziunii și reducerea riscurilor de părăsire timpurie a școlii.

Medierea școlară în sprijinul reducerii abandonului școlar

Activități:

Nr. crt.	Activități	responsabili	termen	Feed-back
1	Cunoașterea colectivelor de elevi	Diriginți, consilier, psiholog	permanent	Teste autocunoaștere Teste cunoaștere
2	Identificarea elevilor predispuși la abandon (prin absențe, neintegrare)	Diriginți, consilier, psiholog	permanent	Fișă personală
3	Identificarea cauzelor situației elevilor predispuși la abandon	Diriginți, consilier, psiholog	permanent	Plan de masuri individual
4	Medierea școlară a situațiilor conflictuale	Diriginți, consilier, psiholog	la nevoie	Raport mediere
5	Intocmirea statisticilor relevante pentru accesul la educație și sprijinul direct	Diriginți	lunar	date statistice relevante pentru accesul la educație și

	și prioritar pentru menținerea copiilor în sistemul de învățământ obligatoriu inclusiv prin burse profesionale și bani de liceu.			sprijină direct și prioritar pentru menținerea copiilor în sistemul de învățământ obligatoriu.
6	Identifică principalele cauze ale abandonului școlar	Diriginți	O dată la 2 luni	Ajută părinții, profesorii, elevii să cunoască și să depășească barierele care îi împiedică pe unii copii să participe la educație
7	Organizează activități cu specific multicultural cu părinții și ceilalți membri ai comunității.	Consilier educativ	Semestrial	Contribuie la deschiderea școlii către comunitate și la promovarea valorilor culturale tradiționale ale acesteia în mediul școlar, prin implicarea în organizarea de activități cu specific multicultural cu părinții și ceilalți membri ai comunității.

ANUL 2025- ANUL OMAGIAL AL CARDINALULUI IULIU HOSSU

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Anul 2025 a fost decretat *Anul Omagial al cardinalului Iuliu Hossu*, un luptător pentru credință și pentru demnitatea României. Pe parcursul întregului an instituțiile laice și religioase îi vor dedica un loc aparte celui care nu a renunțat niciodată la verticalitatea sa, la idealurile cu care a fost crescut și pentru care a luptat până la sfârșit. A fost primul cardinal român numit de papa Paul al VI-lea în 1969 în plin regim comunist „**cardinal in pectore**” (nu i s-a dezvăluit numele său ca să fie protejat) și beatificat în 2 iunie 2019 de către papa Francisc pe Câmpia Libertății de la Blaj. Abia după moartea sa în 1973, papa Paul al VI-lea a recunoscut ridicarea lui Iuliu Hossu la rangul de cardinal.

Printre ierarhii care au onorat scaunele episcopale ale Bisericii Române Unite cu Roma, un loc de frunte l-a ocupat Episcopul Cardinal Iuliu Hossu, chiriarh al Diecezei de Gherla între anii 1917-1930 și al celei de Cluj-Gherla, cu reședința la Cluj, din 1930 până la 28 octombrie 1948, când a fost arestat de comuniști. Iuliu Hossu descinde dintr-un neam cu adânci rădăcini în istoria Transilvaniei. Iuliu Hossu s-a născut la 30 ianuarie 1885, ca al treilea copil din cei șase băieți pe care i-a avut preotul Ioan Hossu din Milaș cu soția Victoria Măriuțiu. Școala primară a urmat-o între anii 1892-1896 în satul natal, la *Școala poporală confesională greco-catolică*, studiile

gimnaziale, primele trei clase între anii 1896-1899 la Gimnaziul luteran german din Reghin, iar clasa a IV-a, în anul școlar 1899-1900 la Gimnaziul Romano-Catolic maghiar din Târgu-Mureș. Clasele liceale, V-VIII (azi IX-XII) le-a urmat la Gimnaziul Superior Român Unit din Blaj, unde l-a avut coleg de clasă pe distinsul profesor universitar clujean de mai târziu, medicul Iuliu Hațieganu, ambii elevi excepționali ai clasei, legați printr-o prietenie care a durat până la sfârșitul vieții lor.

În primăvara anului 1904, tânărul Iuliu Hossu a promovat examenul de maturitate și a fost primit în clerul tânăr al Episcopiei Lugojului după care a fost trimis la studii teologice superioare la Colegiul *De Propaganda Fide* din Roma. Aici, după doi ani de studii, în 1906, a fost promovat doctor în Filosofie, iar după alți patru ani de studii a obținut doctoratul în Sfânta Teologie. În ultimul an de studii, la 27 martie 1910, a fost hirotonit preot de către Episcopul Lugojului, Vasile Hossu, care se găsea la Roma în vizită, la mormintele Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Tot în ultimul an de Teologie a fost numit **Primo Prefetto**, prim-prefect sau prim-ductorul studenților în Teologie adunați la Colegiul *De Propaganda Fide* din toate neamurile lumii. Revenit în țară a fost integrat în oficiul diecezan al Lugojului, îndeplinind între anii 1910-1912 funcții administrative. În anul 1913 a fost numit profesor la Catedra de Studii Biblice a Academiei de Teologie Română Unită, nou înființată la Lugoj. În vara anului 1914 a întreprins o călătorie de studii în Germania și Franța și a participat ca delegat al Episcopatului Român Unit la Congresul Euharistic Internațional de la Lourdes. În timpul acestei călătorii l-a surprins izbucnirea primului război mondial (1914-1918). Întors la Lugoj a fost mobilizat și repartizat ca preot militar pentru păstoria bolnavilor, răniților, cu deosebire a celor români, din spitalele militare ale Austriei, Boemiei și Moraviei. Pe toți bolnavii și răniții îi încuraja și îi asigura de biruință, exprimându-și cu tărie nădejdea că „va învinge dreptatea”.

La 13 ianuarie 1916, în urma decesului Episcopului Vasile Hossu, a devenit vacantă Episcopia de Gherla. La 3 martie 1917 a fost numit, prin Decret Imperial, Episcop al Diecezei Gherla, profesorul de Teologie de la Lugoj, Dr. Iuliu Hossu. Numirea l-a găsit ca preot militar. Nu după mult timp a fost confirmat de Sfântul Scaun Apostolic, așa că la 21 noiembrie (stil vechi)/4 decembrie (stil nou) 1917, sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului, a fost consacrat Episcop în Catedrala din Blaj. La 15 decembrie și-a luat în primire oficiul diecezan, iar la 16 decembrie 1917 a avut loc instalarea festivă în catedrala din Gherla.

La mai puțin de un an de la instalare a luat sfârșit războiul mondial. La 1 Decembrie 1918, pe Platoul Romanilor (Câmpul lui Horea) din Alba-Iulia, cei peste o sută de mii de participanți, constituiți în Marea Adunare Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească „adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți decretează Unirea acestor români și a teritoriilor locuite de dânșii cu România...” Declarația de Unire a fost citită Marii Adunări de către Episcopul greco-catolic de Gherla, Dr. Iuliu Hossu, ales cu această ocazie între cei patru vicepreședinți ai Marelui Sfat Național Român. După citirea Declarației Unirii și după discurs, îmbrățișându-se în fața Adunării cu Episcopul ortodox Miron Cristea, pe atunci Episcop de Caransebeș, viitorul patriarh al României, Episcopul Iuliu Hossu a spus: „Pe cum ne vedeți azi îmbrățișați frățeste, așa să rămână îmbrățișați pe veci toți frații români!”

La 2 decembrie 1918, Episcopul Iuliu Hossu a fost ales de Marele Sfat Național Român în delegația celor patru, împreună cu Episcopul Miron Cristea, Alexandru Vaida Voievod și Vasile Goldiș, doi greco-catolici (Hossu și Vaida Voievod) și doi ortodocși, pentru a prezenta Hotărârea de Unire Regelui Ferdinand la București.

Așa cum s-a manifestat pe tărâm național, pe Episcopul Iuliu Hossu l-a preocupat și mai mult păstoria în tinseii sale Eparhii, dovedindu-se în același timp și un bun gospodar și un mare ctitor de așezăminte. Între anii 1920-1926 a făcut vizitații canonice în peste 700 de comunități religioase. A fost supranumit „Episcopul vizitațiilor canonice”. Școlile confesionale de la Gherla, Academia Teologică, Școlile Normale de învățători și învățătoare, inclusiv școlile de aplicație ale acestora, adăpostite și îngheșuite în localuri închiriate, și-au primit localurile proprii, corespunzătoare.

A fost și senator de drept și a participat la dezbaterile tuturor legilor ce aveau tangență cu Biserica și preocupările ei. Episcopul de Gherla, orator distins, era reprezentantul Episcopatului

Român Unit, calitate în care a luat cuvântul la dezbaterea Legii Învățământului (1924), a Legii Cultelor (1928), ratificării Concordatului cu Sfântul Scaun (1929) etc. Prin bula Papei Pius XI „Solemn Conventione” s-a reorganizat Provincia Mitropolitană a Bisericii Române Unite; Episcopia de Gherla devenind de Cluj-Gherla, își mută reședința la Cluj. În octombrie 1930 Episcopul Iuliu Hossu se instalează oficial în Catedrala „Schimbarea la Față”, donație papală din 1924. Cumpără palatul episcopal din calea Moșilor, Palatul Farmaciștilor din vecinătate, azi Institutul Teologic Greco-Catolic și Seminarul Teologic. Continuă vizitațiile canonice în parohiile primite prin arondarea din 1930 în județele Cluj, Alba și Sălaj. În 1932 obține dreptul de folosință, în comun cu romano-catolicii a bisericii Piariștilor (Universității) din Cluj. În 1933-1934 se construiește în vecinătatea Catedralei clădirea modernă a Academiei Teologice, ocupată azi de Conservatorul „Gh. Dima”.

Sub raport pur spiritual, Episcopul celebrează personal zilnic Sfânta Liturghie, în capelă, iar în duminici, în sărbători și în posturi participă și la serviciile din Catedrală. Organizează în fiecare vară exerciții spirituale, la început la Gherla, apoi la Cluj, la care sunt invitați, în serii, toți preoții diecezei, Episcopul participând la toate seriile. Face pelerinaje anuale la mănăstiri, dispune catehizarea elevilor din școlile de toate gradele, participă la primele cuminecări ale copiilor, cu deosebire în orașe. Recomandă preoților să nu participe la activități politice militante. Introduce săptămâna de rugăciune pentru „unirea Bisericilor” (18-25 ianuarie). În ceea ce privește formarea noilor cadre preoțești, Episcopul a avut la suflet problema clerului tânăr, atât al celor pregătiți în cadrul Academiei Teologice din Cluj, unde asista des la cursuri și întotdeauna la examene, cât și al celor din străinătate, cu deosebire al celor din Cetatea Eternă, pe care-i vizita cel puțin o dată pe an.

Imediat ce a aflat de Dictatul de la Viena, Episcopul a anunțat printr-o circulară clerul și credincioșii că rămâne pe loc și nu se refugiază în Regat, rămânând în Clujul ocupat de maghiari. Horthyștii și-au început ocupația cu crime. Omorurile de la Ip, Trăsnea, Mureșenii de Câmpie, Huedin etc. au îndoliat pe toți românii. Episcopul Iuliu Hossu a protestat la cea dintâi întâlnire cu Primul Ministru Teleki.

A fost numit Administrator Apostolic al Eparhiei de Oradea în locul Episcopului Valeriu Traian Frențiu, expulzat de autoritățile horthyste. Acolo l-a avut auxiliar pe Episcopul Ioan Suciu. A deschis la Cluj internatul pentru elevii români. Și-a apropiat și grupat în jurul lui studenți români pe care îi ajuta și material. Însă șovinismul horthyst se intensifica. Episcopul a scăpat din două atentate, unul la Cutiș, prin dezafectarea unui pod (22 august 1943) și altul la Budac, unde s-a tras foc de armă (31 octombrie 1943). Academia de Teologie din Cluj a fost devastată (3 martie 1944), iar Episcopul insultat de studenții horthyști, dintre care unul l-a scuipat în față (4 martie 1944) dar el, în zilele următoare vizitează pe evreii din ghetou și le asigură alimente. De la 23 august 1944 și până la eliberarea Clujului de sub ocupația horthystă, episcopul a petrecut mai mult prin ascunzișuri, atât prin Palatul de Reședință, cât și pe la familii din oraș.

După eliberare și-a reluat activitatea, școlile fiind în prim-plan. Ia ființă Liceul de băieți Român Unit „Inochentie Micu Clain”, găzduit în localul Academiei de Teologie, iar sub oblăduirea surorilor din Congregația Maicii Domnului a luat ființă Liceul Român Unit de fete „Maica Domnului”. Dar, eliberarea a adus în țară comunismul. și odată cu acesta a venit și desființarea bisericii greco-catolice.

Episcopul Iuliu Hossu a fost arestat în 28 octombrie 1948 de la locuința din București a fratelui său, ing. Traian Hossu, unde era găzduit. A fost dus la Dragoslavele și depus în Palatul de vară al Patriarhiei, transformat în lagăr, împrejmuit cu sârmă ghimpată și asigurat cu pază. Aici erau depuși și alți episcopi greco-catolici, Valeriu Traian Frențiu, Alexandru Rusu, Ioan Bălan, Vasile Aftenie și Ioan Suciu. În februarie 1949 au fost transferați cu toții la Mănăstirea Căldărușani, transformată și ea în lagăr, unde au mai fost aduși și cei 25 preoți superiori, canonici, protopopi și profesori de Teologie, arestați în aceeași zi de 28 octombrie 1948 și depuși la Mănăstirea Neamț, transformată și ea în lagăr.

În mai 1950 vor fi transferați cu toții la Penitenciarul din Sighetu Marmăției și supuși unui regim de exterminare. Aici a fost contactat de Securitate și i s-a oferit un scaun mitropolitan, ortodox. L-a refuzat. Tot aici a fost pălmuit, fiindcă i s-a găsit la percheziție o lopățiță din lemn ca o

lingură, cu care mânca mămăliga. A fost supus la corvezi extrem de extenuante. În 1955, trei dintre episcopii supraviețuitori, Iuliu Hossu, Alexandru Rusu și Ioan Bălan au fost transferați și fixați cu domiciliu obligatoriu la Curtea de Argeș. Chemați la Președintele Consiliului de Miniștri, Dr. Petru Groza, Episcopului Iuliu Hossu i s-a oferit Mitropolia ortodoxă a Moldovei. A refuzat din nou, afirmând că el este greco-catolic. Datorită memoriilor redactate și expediate guvernului și difuzate, concomitent, în țară și străinătate, în 1956 au fost mutați de la Curtea de Argeș la Mănăstirea de maici Ciorogârla, din apropierea Bucureștilor, iar de acolo, după puțin timp, dispersați. Iuliu Hossu a fost readus la Mănăstirea Căldărușani, unde și-a continuat viața în izolare până la sfârșitul vieții. Celebra zilnic Sfânta Liturghie și primea vizite, dar nu putea părăsi mănăstirea. Aici a primit vizita emisarului papal Giuseppe Chelli, care i-a adus vestea promovării, Cardinal „in pectore”, de către Papa Paul al VI-lea. Invitat să plece la Roma a refuzat să-și părăsească țara fără posibilitatea de a reveni. Numirea de Cardinal „in pectore” a Episcopului dr. Iuliu Hossu și a încă unui înalt prelat dintr-o țară comunistă din Europa, s-a făcut în Consistoriul Papal din 28 aprilie 1969.

Ce ingrat destin cu acest brav bărbat, care a trebuit să sufere atât de mult pentru credința în Dumnezeu, dragostea de Neam și fidelitate față de Sfântul Scaun Apostolic al Romei! Episcop și Cardinal, crainicul Unirii de la Alba-Iulia, membru de onoare al Academiei Române din anul 1945, decorat cu ordine și medalii, omul care-și împărțea salariul cu săracii, a fost insultat, scuipat, palmuit, chinuit și supus tuturor umilințelor și privațiunilor. Și-a sfârșit viața în izolare. Inima lui a încetat să mai bată la 28 mai 1970 la Spitalul Colentina din București, având la capăt pe Mitropolitul Alexandru Todea, care l-a pregătit pentru ultimul drum, și căruia i-a încredințat să comunice tuturor celor ce l-au prigonit că i-a iertat. Ultimele lui cuvinte au fost: Lupta mea s-a sfârșit, a voastră continuă. A fost înhumat a doua zi în Cimitirul Bellu Catolic, într-un mormânt provizoriu. La 5 martie 1973, Papa Paul al VI-lea a dezvăluit în Consistoriul papal numele Cardinalilor „in pectore” de la 28 aprilie 1969: Iuliu Hossu, Episcop Român Unit, greco-catolic, de Cluj-Gherla și Episcopul ucrainian Trahta din Cehoslovacia.

La 7 decembrie 1982 i-au fost exhumate osemintele din mormântul provizoriu și reînhumate într-un mormânt nou din același cimitir. A trecut la viața cea fără de moarte un martir al Bisericii Române Unite, unul dintre eroii făuritori ai Neamului, un sfânt. Mormântul lui a devenit loc de pelerinaj. Mesajul său este de mare actualitate și azi-Lupta lui s-a sfârșit, dar a noastră continuă!

BIBLIOGRAFIE

1. *Clujeni ai secolului 20 : dicționar esențial*. - Cluj-Napoca : Editura Casa Cărții de Știință, 2000.
2. *Clujenii și Marea Unire*/Daniela Comșa, Eugenia Glodariu, Maria M. Jude. – Cluj-Napoca, 1998.
3. *Iuliu Hossu*, la https://ro.wikipedia.org/wiki/Iuliu_Hossu, accesat la 25 martie 2025
4. *Personalități clujene (1800-2007)*. *Dicționar ilustrat*/Dan Fornade. – Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2007.

METODE INTERACTIVE DE ÎNVĂȚARE PRIN JOC LA DISCIPLINA LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Medrea Alina, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Introducere

Învățarea limbii engleze presupune parcurgerea și însușirea a numeroase teme legate de gramatică, pronunție, vocabular, citire, scriere, care adesea pot deveni obositoare și monotone și pot înăbuși entuziasmul și spontaneitatea elevilor. Dacă însă aceste activități îmbracă forma unor jocuri sau activități creative, învățarea devine mai ușoară, mai plăcută și chiar mai eficientă.

Prezentarea metodelor interactive de învățare prin joc la disciplina limba engleză

Spre deosebire de metodele tradiționale de predare a unei limbi străine, metodele moderne implică interactivitatea, participarea directă a celor instruiți în procesul de predare-învățare. Una dintre metodele interactive utile pentru învățarea limbii engleze este jocul. Jocul poate duce la asimilarea noțiunilor mult mai ușor, creând un mediu relaxat de învățare și contribuind la dezvoltarea imaginației, a aptitudinilor și creativității elevilor.

Deși par mai greu de captat în astfel de activități, elevii din clasele mari vor participa cu interes, deoarece se anulează barierele unei lecții „în clasă”, este altceva decât orele obișnuite, iese din tipare. În acest caz jocul didactic poate fi folosit fie pentru a începe o discuție, pentru a „sparge gheața”, fie pentru a evidenția trăsătura competitivă a participanților sau pentru a recapitula unele noțiuni studiate.

În cele ce urmează voi enumera câteva tipuri de joc și momentele în care le putem folosi în cadrul unei lecții.

Pentru „spart gheața” un joc de genul „întrebări pentru aflarea adevărului” ar putea înlătura barierele în comunicare, i-ar putea face chiar și pe cei mai timizi sau mai puțin pregătiți elevi să participe. Acest joc este eficient pentru elevii de nivel mediu și avansat pentru că încurajează interactivitatea. Profesorul va alege un „voluntar” care va fi cel interogat. Colegii îi vor adresa întrebări în legătură cu ceea ce a făcut el, de exemplu la sfârșit de săptămână, cu o zi în urmă, folosind întrebări cu răspuns limitat

„Da”, „Nu”. Exemple: „Ai fost ieri la cumpărături?” sau „Te-ai uitat ieri la televizor?” Este important ca această activitate să se desfășoare într-un ritm alert și să nu dureze mai mult de zece minute. Profesorul va corecta eventualele greșeli de gramatică sau de pronunție ale elevilor, dar nu va interveni pe parcursul desfășurării acestei activități. O altă variantă a acestui joc didactic este „Cuvântul misterios”. Profesorul va scrie pe tablă un cuvânt legat de vocabularul predat la clasă într-o oră anterioară. Un elev va sta cu spatele la tablă și va adresa colegilor întrebări pentru a afla cuvântul. Întrebările trebuie să fie cât mai variate. Dacă elevul numește cuvântul de pe tablă, el va avea dreptul de a scrie alt cuvânt, care să fie descoperit de un alt coleg desemnat.

Jocurile de rol (Role-plays). Prin intermediul acestui joc, elevii pot intra în pielea unor personaje care trebuie să găsească diverse căi pentru a soluționa în mod original situațiile-problemă cu care se confruntă. De exemplu, ei pot deveni clienții nemulțumiți de servirea dintr-un restaurant, polițistul și șoferul care a depășit viteza, profesorul și elevul care nu și-a făcut tema, vânzătorul și clientul pretențios, jurnalistul și starul de cinema etc. Acest tip de activități îi încurajează pe elevi să dea frâu liber creativității și imaginației.

Ajungerea la un consens (Reaching a consensus). În perechi sau grupe, elevii trebuie să dezbată și să ajungă la o decizie unanimă în privința unei situații oarecum problematice. De exemplu, ei trebuie să aleagă dintr-o listă lungă de atribute pe cele mai potrivite care ar caracteriza un prieten bun sau să aleagă doar zece lucruri pe care să le ia cu ei într-o excursie la New York. Această activitate implică un grad ridicat de originalitate în motivarea luării unor decizii, multă cooperare și interacțiune.

Dezbateri (Debates). În grupe, elevii abordează teme controversate, aducând argumente solide în sprijinul părerilor personale. Astfel de teme pot face referire la introducerea uniformelor în

școli, interzicerea fumatului în locurile publice, drepturile animalelor, clonare, violența de la televizor, dependența de calculator etc. Astfel, elevilor li se dă posibilitatea să-și expună opiniile, încurajați fiind să folosească limba engleză.

Zece lucruri (10 things). Acest joc pune accent pe ideile fiecărui elev în parte. Astfel, elevii sunt rugați să noteze sub forma unei liste zece lucruri care le plac/pe care le urăsc/care îi sperie etc. Apoi, în perechi, elevii își vor explica unul altuia motivele pentru care au făcut alegerile respective. Ei au în acest fel șansa să-și exprime punctele de vedere și să se cunoască mai bine unii pe alții.

O călătorie în timp (time travelling). Elevilor li se propune să facă un salt imaginar în timp, în trecut sau viitor. Ei pot să elaboreze o scurtă compunere pe această temă, însă varianta lor preferată este cea orală, spontană, întrucât elevii „spectatori” îi pot adresa călătorului întrebări legate de ceea ce vede, aude, simte în jurul lui. Nivelul de creativitate, originalitate și spontaneitate este extrem de ridicat în cadrul unei astfel de activități, iar copii o consideră extrem de amuzantă.

Balonul cu aer (the hot-air balloon). Fiecare elev își alege un personaj pe care îl va interpreta în cadrul jocului. Li se spune că ei se află în coșul unui balon cu aer care pierde altitudine și că, pe rând, trebuie să sară în gol pentru a salva viețile celorlalți. Votul elevilor decide care personaj trebuie să sară și care rămâne în coș. În final va supraviețui doar acela care a adus cele mai convingătoare argumente în favoarea sa.

Ce poți face cu...? (What can you do with...?) Acest joc le cere elevilor să se gândească și să enumere cât mai multe utilizări neobișnuite pentru diverse obiecte din viața de zi cu zi. Exemplu:

Ce poți face cu o felie de pâine?, ce poți face cu un cui?, ce poți face cu o agrafă de birou? Elevii își pun spiritul creativ în mișcare și găsesc numeroase utilizări inedite ale unor obiecte comune.

Ce s-ar întâmpla dacă...? (What if...?) La acest joc simplu sub formă de întrebare elevii vin de fiecare dată cu răspunsuri surprinzătoare și originale. Întrebarea poate continua astfel: Ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii s-ar îmbrăca la fel? Ce s-ar întâmpla dacă toate plantele ar avea culoarea roșie? Ce s-ar întâmpla dacă toate animalele ar vorbi? Exemplele pot continua la nesfârșit, la fel ca și răspunsurile originale ale elevilor.

Concluzie

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care implică o mare doză de creativitate, originalitate și spontaneitate. Și nu întâmplător ele sunt extrem de îndrăgite de elevi, deoarece prin intermediul lor ei își pot exprima ideile, opiniile și talentul. Astfel, învățarea încetează din a fi un simplu exercițiu de memorare și redare, ea îmbracă forma unei activități interesante, la care fiecare elev își dorește nespuse de mult să ia parte. În concluzie, această metodă didactică oferă elevilor posibilitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele și abilitatea de a vorbi o limbă străină, reinventându-se în fiecare caz, interacționând cu alții, transferând „achizițiile” în contexte noi.

Bibliografie

- Adriana Vizental, *Metodica predării Limbii Engleze*, Editura Polirom, Iași, 2008
- Mihaela Dogaru, *Methodology and Ways of Teaching English. Module II*, Editura Credis, București, 2002
- Jeremy Harmer, *The Practice of English Language Teaching*, Longman, New York, 1991
- Penny Ur, *A Course in Language Teaching*, Cambridge University Press, 1996

O CĂLĂTORIE ÎN LUMEA FANTASTIULUI- J.K. ROWLING, UN HARRY POTTER MAGIC

Profesor Mureșan Roxana Diana, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Joanne „Jo” Rowling (cunoscută ca J. K. Rowling și Robert Galbraith, n. 31 iulie 1965, Yate, Gloucestershire, Anglia) este o autoare britanică, cunoscută mai ales pentru scrierea romanelor de fantezie Harry Potter. Ideea i-a venit într-o călătorie cu trenul de la Manchester la Londra în 1990. Cărțile din seria Harry Potter au atras atenția întregii lumi, câștigând mai multe premii și vânzându-se în mai mult de 400 de milioane de exemplare. Aceste cărți au fost ecranizate în opt filme, la care Rowling a aprobat scenariile, iar în penultimul film a deținut controlul creativității.

În 1995, Rowling a terminat manuscrisul pentru Harry Potter și Piatra Filozofală pe o veche mașină de scris manuală. Bryony Evens, un agent literar, a fost rugat să citească primele trei capitole ale cărții. A refuzat inițial, pentru că era destinat copiilor, dar în final a simțit că are ceva special. Firma Christopher Little Literary Agents a fost de acord să o reprezinte pe Rowling. Cartea a fost prezentată la 12 edituri, toate respingând manuscrisul. Un an mai târziu a fost acceptat de către editorul Barry Cunningham de la Bloomsbury, o mică editura londoneză, care i-a dat un avans de 1500 de £. Decizia de a publica romanul lui Rowling îi aparținea lui Alice Newton, fiica de 18 ani a președintelui editurii, care a fost pusă de tatăl ei să revizuiască primul capitol; citindu-l pe primul, l-a cerut imediat pe următorul. Chiar dacă Bloomsbury a acceptat să publice cartea, Cunningham a sfătuit-o să își ia un serviciu, deoarece avea șanse mici să facă bani din vânzarea cărților pentru copii. Curând după aceea, în 1997, Rowling a primit o subvenție în valoare de 8.000 de £ de la Consiliul Scoțian de Artă pentru a-și continua cariera literară. Primăvara următoare, a avut loc o licitație în Statele Unite ale Americii pentru drepturile de a publica romanul și a fost câștigată de Scholastic Inc., pentru 105.000 de \$. Rowling a spus că la auzirea veștii „i-a stat inima în loc”.

În iunie 1997, Bloomsbury a publicat *Harry Potter și Piatra Filozofală* cu un început de 1.000 de copii, cinci sute dintre ele fiind distribuite în librării. Astăzi, astfel de copii ale cărții sunt evaluate între 16.000 de £ și 25.000 de £. Cinci luni mai târziu, cartea a câștigat primul său premiu, Premiul Smarties pentru cea mai bună carte. În februarie, romanul a câștigat prestigiosul British Book Award pentru „Cea mai bună carte pentru copii a anului” și mai târziu, Children's Book. Continuarea ei, *Harry Potter și Camera Secretelor*, a fost publicată în iulie 1998, iar Rowling a câștigat din nou Smarties Prize. În octombrie 1998, Scholastic a publicat *Piatra Filozofală* în SUA sub titlul *Harry Potter and the Sorcerer's Stone (Harry Potter și Piatra Vrajitorului)*: o schimbare pe care Rowling spunea că o regretă; ea ar fi impus titlul inițial dacă ar fi avut mai multă influență în acel moment.

În decembrie 1999, al treilea roman, *Harry Potter și Prizonierul din Azkaban*, a câștigat premiul Smarties, făcând-o pe Rowling prima persoană care l-a câștigat pentru a treia oară consecutiv. Mai târziu a retras al patrulea roman Harry Potter din competiție pentru a da altor cărți o șansă. În ianuarie 2000, Prizonierul din Azkaban a câștigat premiul Whitbread Children's Book, deși a pierdut premiul de „Cartea Anului” pe care l-a luat traducerea lui Seamus Heaney a operei Beowulf.

A patra carte, *Harry Potter și Pocalul de Foc* a fost lansată simultan în Regatul Unit și Statele Unite pe 8 iulie 2000, bătând recordurile de vânzări în ambele țări. 372.775 de copii ale cărții au fost vândute în prima zi în Regatul Unit, având aproape același număr de exemplare vândute pentru Prizonierul din Azkaban în primul său an. În SUA s-au vândut trei milioane de exemplare în primele 48 de ore, doborând toate recordurile în vânzări. Rowling a admis că avusese un moment de criză în timp ce scria romanul: „La jumătatea scrierii celei de-a patra cărți, mi-am dat seama că era o problemă cu intriga... Mi-a provocat unele dintre cele mai nefericite momente... Un capitol l-am rescris de 13 ori, deși nimeni care l-a citit nu poate spune care este sau câtă

suferința mi-a provocat”. Rowling a fost numită autorul anului la British Book Awards din anul 2000.

A fost o pauză de trei ani între lansarea Pocalului de Foc și al celui de-al cincilea roman Harry Potter, *Harry Potter și Ordinul Phoenix*. Această pauză a dus la speculația că Rowling ducea o lipsă de inspirație (pierderea abilității de a produce lucrări noi), speculații pe care le-a negat vehement. Mai târziu, Rowling a admis că scrierea cărții a fost un chin. „Cred că Phoenix ar fi putut fi mai scurtă” i-a spus lui Lev Grossman, „Știam asta și am rămas fără timp și energie spre sfârșit”.

A șasea carte, *Harry Potter și Prințul Semipur*, a fost lansată pe 16 iulie 2005. Aceasta a bătut de asemenea toate recordurile, fiind cumpărată în nouă milioane de copii în primele 24 de ore de la lansare. În timp ce scria, i-a spus unui fan online: „A șasea carte a fost planificată de ani, dar înainte să încep să o scriu serios; am petrecut două luni revizuiind planul și asigurându-mă că știu ce fac.” Și-a notat pe site-ul oficial că în capitolul introductiv al celei de-a șasea cărți, care prezintă o conversație între Ministrul Magiei și Primul Ministru Britanic, fusese menită inițial primului capitol din Piatra Filozofală, apoi Prizonierului din Azkaban, iar apoi Ordinului Phoenix. În 2006, Prințul Semipur a primit premiul British Book of the Year la British Book Awards.

Titlul celei de-a șaptea și ultima carte Harry Potter a fost făcută publică pe 21 decembrie 2006 sub numele de *Harry Potter și Talismanele Morții*. În februarie 2007 s-a dat publicității faptul că Rowling a terminat pe data de 11 ianuarie 2007, într-o cameră de hotel la Hotelul Balmoral din Edinburgh, cel de-al șaptelea volum. Romanul Harry Potter și Talismanele Morții a fost lansat pe 21 iulie 2007. Acesta a doborât recordul predecesorului său, fiind cea mai repede vândută carte din toate timpurile. A fost cumpărată în 11 milioane de copii în prima zi de la lansarea în Regatul Unit și Statele Unite. A declarat că ultimul capitol al cărții a fost scris „cam prin 1990”, făcând parte din munca timpurie la serie. De-a lungul unui an, când Rowling termina de scris ultima carte, și-a permis să fie filmată pentru un documentar care a fost televizat în Marea Britanie pe ITV pe 30 decembrie 2007. Intitulat J K Rowling... A Year In The Life, acesta o prezenta întorcându-se la vechea ei casă închiriată din Edinburgh unde trăise și terminase prima carte Harry Potter. Vizitând din nou casa, i-au dat lacrimile, spunând că era locul unde și-a schimbat viața complet.

Harry Potter este acum o franciză cunoscută la nivel mondial a cărei valoare este estimată la 7 miliarde de £, iar ultimele patru cărți Harry Potter au stabilit consecutiv recorduri ca fiind cele mai rapid vândute cărți din istorie. Cărțile au fost traduse în întregime sau parțial în peste 65 de limbi. Cărțile Harry Potter au primit de asemenea recunoaștere pentru trezirea interesului tinerilor pentru citit, într-o perioadă în care se considera că aceștia abandonau cărțile în favoarea calculatorului și a televizorului, deși numărul tinerilor cititori este în continua scădere.

Bibliografie:

https://ro.wikipedia.org/wiki/J._K._Rowling#Harry_Potter

Duriez, C. 2003. *J.R.R. Tolkien and C.S. Lewis. The Story of Their Friendship*, Sutton Publishing, Gloucestershire

Rowling, J.K. 2004. *Harry Potter and the Philosopher's Stone*, Bloomsbury, London

Rowling, J.K. 2004. *Harry Potter and the Chamber of Secrets*, Bloomsbury, London

Rowling, J.K. 2004. *Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*, Bloomsbury, London

Rowling, J.K. 2004. *Harry Potter and the Goblet of Fire*, Bloomsbury, London

Rowling, J.K. 2004. *Harry Potter and the Order of the Phoenix*, Bloomsbury, London

Rowling, J.K. 2006. *Harry Potter and the Half-Blood Prince*, Bloomsbury, London

Rowling, J.K. 2008. *Harry Potter and the Deathly Hallows*, Bloomsbury, London

Steele, J., Meredith, K., Temple, Ch. 1998. *Un cadru pentru dezvoltarea gândirii critice la diversele materii de studiu*, LSDGC.

ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ

Prof. înv. primar Mureșan Maria- Ioana, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Învățământul românesc cunoaște o continuă transformare și renovare, în mod deosebit sub aspectul conținutului metodologiei și a strategiei de lucru.

Este necesară o abordare interdisciplinară a conținutului învățării și o orientare tot mai fermă spre o formare interdisciplinară a personalității umane în vederea integrării sale într-o societate democratică dinamică.

Spiritul interdisciplinar în școală poate fi socotit un indice al procesului de modernizare, însemnând viziune globală și spirit de echipă.

În viziunea lui Constantin Cucoș, interdisciplinaritatea este o formă a cooperării între discipline diferite cu privire la o problemă a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergență și o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere.

Putem spune că prin interdisciplinaritate se creează:

- ✓ acoperirea rupturilor dintre discipline, eliminarea izolării și lipsei corelațiilor între conținuturile diverselor discipline;
- ✓ construirea, prin educație, a unor structuri mentale dinamice, flexibile, capabile să sprijine deciziile cele mai potrivite;
- ✓ rezolvarea de probleme, care poate fi considerată cea mai importantă forță motrică a integrării, datorită relevanței sale practice; problemele cu care ne confruntăm în viața profesională, socială sau personală, impun judecăți și decizii care nu sunt, de regulă, limitate în jaloanele disciplinare; aceste probleme au un caracter integrat, iar rezolvarea lor impune corelații rapide și semnificative;

Abordarea interdisciplinară a conținuturilor în clasele ciclului primar presupune o permanentă reactualizare selectivă a informațiilor dobândite de elevi la clasă sau în afara clasei, informații care sunt înmagazinate de elevi în memorie, în sisteme de cunoștințe, structurate după unele scheme (schema fiind suma a ceea ce un individ știe despre un anumit subiect). Schemele nu trebuie să rămână simple colecții de informații. Ele trebuie să fie strâns legate, interrelaționate și să dobândească proprietăți active care să-i permită celui care învață să se angajeze într-o varietate de activități cognitive planificate. Rezolvarea situațiilor de învățare noi, se bazează pe existența cunoștințelor anterioare care sunt activate, determinând formularea ipotezelor, a estimărilor și, în final, găsirea soluției corecte.

Activarea informațiilor anterioare este îngreunată dacă noile cunoștințe sunt neclare, dezorganizate sau lipsite de sens. Este foarte important ca dascălul care organizează activități interdisciplinare să cunoască foarte bine nivelul elevilor cu care lucrează.

Este confirmat de practică faptul că succesul într-o activitate de învățare nu depinde doar de existența unor cunoștințe anterioare ci și de capacitatea de acces la aceste cunoștințe. De multe ori, cunoștințele elevilor sunt inerte, ei le dețin, dar nu pot avea acces la ele deoarece nu le-au legat între ele prin diverse exerciții aplicative.

Abordarea interdisciplinară permite realizarea obiectivelor atât cognitive cât și afective, iar în atenția cadrului didactic, manager al situațiilor de învățare, trebuie să stea și următorul aspect: atunci când elevii dobândesc o anumită deprindere sau pricepere, ei trebuie ajutați să înțeleagă și să știe cum o pot transfera în diferite alte domenii, pentru că o deprindere cu cât este mai specifică, cu atât e mai dificil de transferat.

Activitățile interdisciplinare au pronunțate valențe formative. Ele contribuie la dezvoltarea intelectuală, socială, emoțională, fizică și estetică a copilului, cultivă încrederea în forțele proprii și spiritul de competiție.

Între aceste activități, un loc aparte îl ocupă jocul didactic, cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minuna sa lume de gânduri și vise. Pentru copil, aproape orice activitate este joc.

Valențele formative ale jocului sunt multiple: îmbogățește cunoștințele și formează capacități, dezvoltă atenția, spiritul de observație, memoria și imaginația, formează motivația și atitudinea față de diverse activități, cultivă spiritul de investigație, perseverența și spiritul cooperant.

Jocul didactic interdisciplinar este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de activitate diverse, într-o structură unitară axată pe învățare. El imprimă activități didactice cu caracter dinamic și atrăgător, induce o stare de bucurie și de destindere care previne monotonia și oboseala și fortifică energiile intelectuale și fizice ale elevului.

Jocurile didactice care permit o abordare interdisciplinară reușită fac parte din categoria metodelor active de predare-învățare și sunt jocurile de rol. Ele se bazează pe simularea unor funcții, relații, activități, fenomene, și prin practicarea lor, elevii devin actori ai vieții sociale pentru care se pregătesc.

Punând elevii să relaționeze între ei, jocul de rol îi activează din punct de vedere cognitiv, afectiv și motric-emoțional, iar interacțiunile dintre participanți dezvoltă autocontrolul eficient al conduitelor, comportamentelor și achizițiilor.

Jocul de rol evidențiază modul corect sau incorect de comportare în anumite situații și reprezintă o metodă eficientă de formare rapidă și corectă a convingerilor, atitudinilor și comportamentelor.

Ideea activității este de a plasa elevii, în plan imaginar, în diferite situații ipotetice sau reale, în care să fie obligați să privească lucrurile și să acționeze din punctul altcuiva de vedere.

Învățătorul are un rol deosebit de important în utilizarea jocului de rol. El proiectează scenariul, implicând în această activitate și elevii, distribuie rolurile pornind de la aspirațiile, aptitudinile și preferințele fiecărui participant, organizează activități pregătitoare, creează o atmosferă plăcută de lucru pentru a-i stimula pe interpreți și a evita blocajele emoționale în preluarea și interpretarea rolurilor, conduce modul de desfășurare a jocului de rol.

Un astfel de joc solicită din partea cadrului didactic, pe lângă aptitudini pedagogice speciale, aptitudini regizorale și actricești.

Sunt cunoscute și practicate două tipuri de jocuri de rol: cu caracter general și jocuri cu caracter specific. Din prima categorie fac parte jocurile de reprezentare a structurilor, jocurile de decizie, jocurile de arbitraj, jocurile de competiție, iar din a doua categorie fac parte jocul de-a ghidul și vizitatorii, jocul de negociere, jocul de-a învățătorul și elevii, etc.

Desfășurarea jocurilor didactice dau frumusețe, bogăție și animație învățării școlare, dezvoltă gândirea, fantezia, încrederea în sine, spiritul de competiție. Existând preocupare din partea cadrului didactic pentru abordarea interdisciplinară, procesul educațional dobândește un caracter formativ, sunt eliminate „barierele” artificiale dintre domeniile cunoașterii, se realizează fără dificultate transferul de cunoștințe, crește gradul de implicare a elevilor și eficiența activității instructiv-educative este mai sigură.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996;
2. Ionescu, Miron, *Instrucție și educație*, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 2003;
3. Ionescu, Miron, Radu, Ioan, *Didactica Modernă*, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 2004.

METODA CUBULUI ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ

Prof. educație timpurie Cramba Cristina, GPP „Scufița Roșie” Alba Iulia

Metoda didactică este o cale, o modalitate concretă de realizare a procesului instructiv-educativ, ca ansamblu de reguli, principii, norme, procedee și mijloace prin care se asigură relația predare-învățare (activitatea instructorului și a preșcolarului) în scopul atingerii unor obiective (Elisabeta Voiculescu, 2003, p. 69).

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențelor, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții.

De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconsiderarea relației educatoare-copil. Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare, în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combinație cu acestea.

Una dintre metodele cele mai ușor de utilizat în educația timpurie este metoda cubului.

Această strategie de predare învățare, descoperită în 1980 urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau situații privite din mai multe perspective (Silvia Breben, 2002, p. 121).

Valențele formative ale metodei sunt relevante.

Etape:

- Se formează grupuri de 4-5 copii;
- Fiecare copil din grup interpretează un rol în funcție de sarcina îndeplinită.

▪ Copilul 1	ROSTOGOLICI	- rostogolește cubul.
▪ Copilul 2	ISTEȚUL	- citește imaginea sau sarcina scrisă pe un simbol și formulează întrebarea.
▪ Copilul 3	ȘTIE TOT	- reține sarcina prezentată de colegul lui pentru a o reaminti colegilor de grup în cazul în care aceștia o uită sau doresc să confrunte răspunsul cu întrebarea.
▪ Copilul 4	CRONOMETRUL	- măsoară timpul și întrerupe activitatea. Se folosește de clepsidră, alte mijloace neconvenționale sau de cronometru.
▪ Copilul 5	UMORISTUL	- încurajează grupul, fiind optimist, bine dispus, cu simțul umorului.

Grupul este format pe principiul respectării sau exersării inteligențelor multiple ca în tabelul de mai jos.

Copiii și tipul de inteligență dominantă:

C₁	C₂	C₃	C₄	C₅
- inteligență kinestezică;	- inteligență verbal lingvistică;	- inteligență interpersonală;	- inteligență logico-matematică;	- inteligență interpersonală.

- ✓ Copiii rezolvă sarcina individual într-un timp dat.
- ✓ Prezintă pe rând răspunsul formulat. Toți copiii din grup analizează răspunsul, fac comentarii, pot solicita reformularea întrebării pentru a fi siguri că sarcina este corect rezolvată.

Au loc comentarii care conduc la selectarea sau reformularea răspunsului corect prin combinarea ideilor individuale.

Strategia dă rezultate foarte bune în activități de observare desfășurate frontal, educatoarea găsiind pentru fiecare copil câte o sarcină care să motiveze învățarea. *Frontal se poate combina cu brainstorming-ul și jocul de rol.*

Exemple de jocuri: „cubul întrebărilor”, „cubul anotimpurilor”, „cubul toamnei”, „cubul muntelui”, „cubul florilor”, „cubul prieteniei”, „cubul animalelor”, „cubul meu”, „cubul grupei”, „cubul grădiniței”, etc.

O astfel de metodă am folosit la grupa mare la activitatea de consolidare și sistematizare a cunoștințelor.

Tema anuală: „ Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema săptămânii: „ În ogradă la bunici”

Tema activității: „ Ferma lui Matei”

Forma de realizare: activitate integrată

Tipul activității: verificare și sistematizare de cunoștințe

Scopul activității: verificarea și sistematizarea cunoștințelor copiilor despre animalele domestice

Domenii integrate: DȘ + DLC

DȘ: cunoașterea mediului + activitate matematică

DLC: educarea limbajului

Desfășurarea activității:

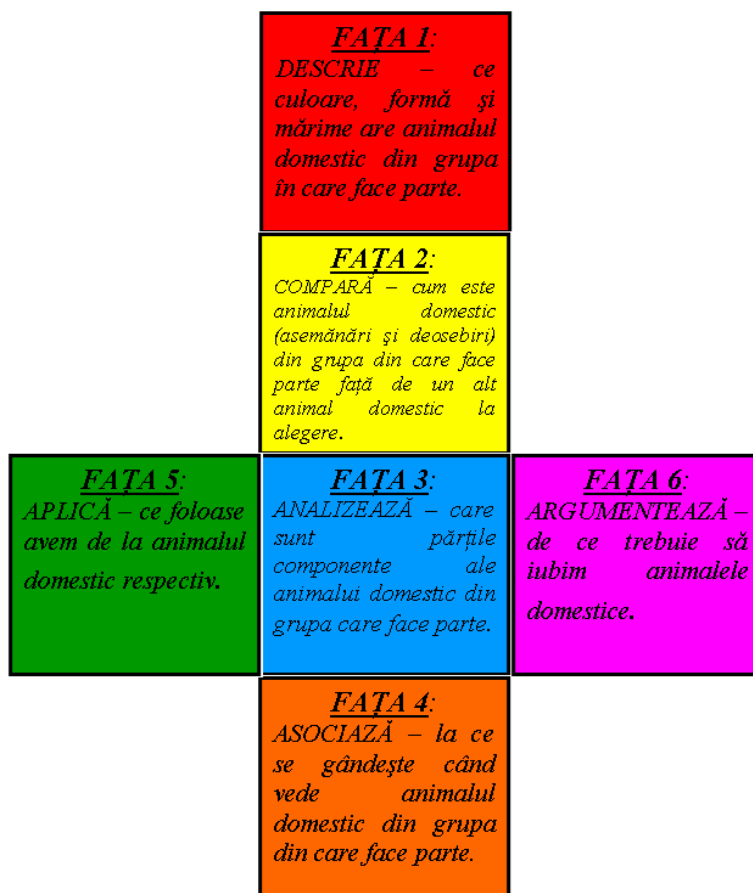
Copiii vor fi împărțiți în patru grupe:

1. grupa oițelor;
2. grupa vâcuțelor;
3. grupa călușilor;
4. grupa purcelașilor.

Fiecare copil va rostogoli cubul, și în funcție de fața pe care se oprește cubul și grupa din care face parte, va rezolva sarcina scrisă pe fața acestuia:

1. **Fata 1:** DESCRIE – ce culoare, formă și mărime are animalul domestic din grupa din care face parte;
2. **Fata 2:** COMPARĂ – cum este animalul domestic (asemănări și deosebiri) din grupa sa față de un alt animal domestic la alegere;
3. **Fata 3:** ANALIZEAZĂ – care sunt părțile componente ale animalului domestic din grupa sa;
4. **Fata 4:** ASOCIAZĂ – la ce se gândește când vede animalul domestic din grupa sa;
5. **Fata 5:** APLICĂ – ce foloase avem de la animalul domestic respectiv;
6. **Fata 6:** ARGUMENTEAZĂ – de ce trebuie să iubim animalele domestice.

După rezolvarea sarcinilor de pe fețele cubului, fiecare echipă va așeza jetonul cu animalul domestic pe planșa cu *ferma lui Matei* la locul corespunzător: oița în staul, vâcuța în grajd, calul în grajd și porcușorul în cocină.

Bibliografie

1. Breben, S. și colaboratorii (2008), *Metode interactive de grup* – ghid metodic, Editura Arves, Craiova.
2. Culea, L. și colaboratorii (2008), *Activitatea integrată din grădiniță* – ghid pentru cadrele didactice în învățământul preuniversitar, Editura Didactica Publishing House, București.
3. Lespezan, M. (2007), *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Editura Omfal Esențial, București.
4. Voiculescu, E. (2003), *Pedagogie preșcolară*, Editura Aramis, București.
5. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani (2024)

PROIECT DIDACTIC „LUMEA CULORILOR”

Prof. pentru educație timpurie Balea Livia-Valentina,
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud

Nivelul/Grupa: II/Mare

Tema anuală de studiu: Ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

Tema proiectului: Săptămână independentă

Tema săptămânii: Lumea culorilor

Tema zilei: Experimente cu culori

Domeniul de activitate: DȘ.

Tipul activității: Predare-învățare

Forma de realizare: Activitate de sine stătătoare (Domeniul Științe - DȘ)

Durata: 30-35 minute

Scopul activității: Scopul activității este de a încuraja explorarea și învățarea prin observație și experimentare, ajutând copii să dezvolte abilități de observare și creativitate prin manipularea culorilor.

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili;

O1: să observe modul în care culorile se combină și interacționează;

O2: să experimenteze cum se pot forma culori noi prin amestecare.

O3: să exprime ceea ce au observat, folosind cuvinte simple pentru a explica ce se întâmplă atunci când culorile se amestecă între ele.

Strategia didactică:

Metode și procedee: conversația, explicația, problematizarea, experimentul.

Mijloace de învățământ: farfurie, apă caldă, șablon, file A4, coloranți alimentari, apă, ulei, pipete

Forma de organizare: frontal, individual

Surse bibliografice: „Curriculum pentru educația timpurie” 2019

Scenariul didactic

Momentele activității	Conținut instructiv-educativ	Strategia didactică		
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1.Moment organizatoric	-Voi asigura climatul optim, prin pregătirea riguroasă a materialelor didactice și menținerea unei atmosfere calme și propice învățării, pentru buna desfășurare a activității.	Conversația introductivă	—	Frontal
2.Captarea atenției	Pentru a capta atenția, se va realiza un „Experiment din hârtie colorată”. Acest experiment va fi simplu și distractiv. Voi folosi hârtie colorată creponată de diferite culori și apă caldă. Primul pas este să așez o bilă din hârtie colorată creponată pe o farfurie. Fiecare copil va așeza câte o bilă colorată pe farfuria lui, apoi, voi turna cu grijă apa caldă în mijlocul farfuriei, până când apa ajunge la marginea bilelor colorate, dar fără a le acoperi complet. Pe măsură ce hârtia colorată se dizolvă, culorile lor vor începe să se amestece în apă. Acest experiment este plăcut de privit și ilustrează principiile de amestecare a	Explicația Conversația euristică	Hârtie colorată, Apă, Farfurie	Frontal

	culorilor.			
3.Reactualizarea cunoștințelor	● „Ați mai văzut vreodată cum se dizolvă zahărul în apă ? ● „Ce ați observat că se întâmplă atunci când culorile se amestecă între ele?” ● „Ce ați mai observat la experimentul prezentat?”	Conversația catehetică	—	Frontal
4.Anunțarea temei și a obiectivelor	„Astăzi vom descoperi împreună cum culorile se pot amesteca între ele, rezultând alte culori.” „Până la sfârșitul activității, veți putea să explicați cum culorile se pot amesteca pentru a crea alte culori”	Conversația	—	Frontal
5.Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	Prezint preșcolarilor următorul experiment: „ Cum facem să călătorească picăturile colorate”. Procedura: Așez șablonul cu pahare colorate acoperit de o folie de protecție A4 pe masă. Turn puțin ulei sau apă pe suprafața foliei. Folosim pipeta pentru a adăuga mai multe picături colorate pe suprafața foliei. Încurajez preșcolarii să folosească degetul pentru a trage ușor picăturile colorate în paharele corespunzătoare culorii. Vor observa cum picăturile „ călătoresc” și se mișcă pe suprafața foliei. Încurajez copiii să combine picăturile pentru a obține altele. De exemplu, dacă amestecă roșu cu galben vor obține portocaliu.	Explicația Experimentul Problematizarea	Șablon cu pahare colorate, Folie A4, Pipete, Ulei, Apă, Colorant alimentar	Frontal
6.Asigurarea retenției, a transferului de cunoștințe și obținere performanței	„Acum, să vedem dacă ați înțeles! “ De ce se întâmplă atunci când punem diferite substanțe în apă și amestecăm? De ce se întâmplă atunci când culorile intră în contact cu apă? Culorile se pot amesteca între ele? De ce se întâmplă atunci când culorile se amestecă între ele?	Conversația catehetică		Frontal
7. Evaluarea și încheierea	„Ați făcut o treabă minunată astăzi! Acum știți cum	Conversația de încheiere	—	Individual

activității	culorile se pot amesteca între ele, formând altele.” „Îmi puteți spune care este culoarea voastră preferată și de ce?” Mulțumesc copiilor pentru participare și închei cu o scurtă recapitulare: „Astăzi am învățat despre culori. Sunteți foarte isteți și curioși!” Ofer preșcolarilor recompense, sub forma unor fluturași colorați, pentru participarea activă la activitate.			
--------------------	---	--	--	--

STRATEGII DIDACTICE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE LA CLASELE DE LICEU

Profesor Jurca Mirela, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Introducere

Predarea limbii engleze la liceu reprezintă un proces complex, în care profesorii trebuie să adopte metode și strategii didactice eficiente, pentru a răspunde nevoilor și cerințelor elevilor, dar și pentru a-i pregăti pentru provocările unei lumi din ce în ce mai globalizate. Limbajul englez este o competență esențială în dezvoltarea tinerelor generații, iar utilizarea unor strategii didactice inovative și variate poate spori motivația și înțelegerea elevilor.

1. Importanța predării limbii engleze la liceu

Liceul reprezintă o etapă importantă în formarea elevilor, iar învățarea limbii engleze joacă un rol esențial în dezvoltarea competențelor lor lingvistice, culturale și cognitive. De asemenea, cunoașterea limbii engleze este o abilitate cerută pe piața muncii, în educația continuă și în contextul internaționalizării societății.

În această perioadă, elevii dezvoltă abilități de comunicare, înțelegere și producere a textelor scrise și orale, iar profesorii trebuie să creeze condiții pentru ca aceștia să se simtă încrezători în utilizarea limbii engleze. Acest lucru presupune aplicarea unor strategii didactice care să fie atractive, interactive și adaptate diversității stilurilor de învățare.

2. Strategii didactice eficiente în predarea limbii engleze la liceu

A. Metoda comunicativă

Metoda comunicativă pune accent pe dezvoltarea abilităților de comunicare, nu doar pe cunoașterea regulilor gramaticale. Profesorul încurajează elevii să participe activ la activități care simulează situații din viața reală, cum ar fi conversații, dezbateri sau jocuri de rol. Prin această metodă, elevii învață limba într-un context semnificativ, iar motivația lor crește.

B. Învățarea prin proiecte

Învățarea prin proiecte implică realizarea de activități pe termen lung, care permit elevilor să aplice cunoștințele dobândite într-un mod creativ și colaborativ. Proiectele pot include prezentări orale, cercetări, realizarea de afișe, sau chiar producerea de materiale multimedia. Aceste activități stimulează gândirea critică, colaborarea și responsabilitatea.

C. Strategia învățării prin joc

Jocurile didactice sunt un instrument valoros în predarea limbii engleze, deoarece transformă învățarea într-o activitate plăcută și motivațională. Jocurile de vocabular, jocurile de rol și quiz-urile sunt doar câteva exemple de activități care pot fi folosite pentru a încuraja elevii să învețe într-un mod interactiv și distractiv.

D. Învățarea prin tehnologie

În contextul tehnologic actual, utilizarea resurselor online, a aplicațiilor și a platformelor educaționale poate adresa nevoile diverse ale elevilor. De exemplu, platformele de învățare interactivă, jocurile educative și materialele video pot fi integrate în lecțiile de limba engleză, pentru a atrage atenția elevilor și a le stimula dorința de a învăța.

E. Feedback-ul constructiv și evaluarea continuă

Un alt element esențial în strategia didactică este feedback-ul oferit elevilor. Profesorul trebuie să furnizeze feedback constructiv, care să evidențieze atât punctele forte, cât și aspectele care trebuie îmbunătățite. Evaluarea continuă prin teste, teme și observații directe este importantă pentru a urmări progresul elevilor și pentru a ajusta metodologia de predare.

3. Provocări în predarea limbii engleze la liceu

Deși există numeroase strategii didactice inovative, predarea limbii engleze la liceu poate întâmpina unele provocări, cum ar fi:

- **Diferențele de nivel între elevi:** La o clasă de liceu, elevii pot avea nivele foarte diferite de competență lingvistică, ceea ce poate face dificilă aplicarea unei strategii uniforme. Pentru a răspunde acestei provocări, profesorii pot folosi diferențierea în învățare, adaptând activitățile pentru a satisface nevoile fiecărui elev.
- **Motivarea elevilor:** Mulți elevi consideră învățarea limbii engleze o materie grea sau inutilă. Crearea unui mediu de învățare stimulator și încurajarea participării active poate ajuta la depășirea acestei probleme.
- **Resursele limitate:** În multe cazuri, profesorii nu au la dispoziție resurse tehnologice adecvate sau materiale didactice inovative. Totuși, folosind creativitatea și adaptându-se la resursele existente, profesorii pot aplica metode eficiente.

4. Concluzie

Strategiile didactice eficiente în predarea limbii engleze la liceu sunt fundamentale pentru dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor și pentru pregătirea acestora pentru provocările viitoare. Prin aplicarea unor metode interactive, adaptate nevoilor elevilor și utilizarea tehnologiei, profesorii pot crea un mediu de învățare stimulator și eficient. Totodată, evaluarea continuă și feedback-ul constructiv sunt esențiale pentru a urmări progresul și a îmbunătăți procesul educativ. În ciuda provocărilor, predarea limbii engleze rămâne o componentă crucială a educației liceale, având un impact semnificativ asupra viitorului elevilor.

MIJLOACELE MODERNE – SUPTOR PENTRU EDUCAȚIA DIN ȘCOLI

Prof. înv. primar Todea Simona, Școala Gimnazială Câmpeni

Mijloacele de învățământ reprezintă totalitatea materialelor, dispozitivelor și aparatelor cu ajutorul cărora se realizează transmiterea și asimilarea informației didactice, înregistrarea și evaluarea rezultatelor obținute. Organizarea unui proces de învățământ modern, bogat în conținuturi și flexibil în forme de desfășurare, presupune folosirea unor mijloace de învățământ adecvate, care creează premisa utilizării metodelor active, participative, capabile să favorizeze cunoașterea științifică, bazată pe contactul nemijlocit al elevilor cu realitatea.

Anthony Wiliam Bates, în 2015, spunea că „tehnologiile sunt doar niște unelte care pot fi folosite în mai multe domenii, cu precădere în educație, dar cel mai important este modul cum se aplică. Este cunoscut faptul că în educație tehnologiile media sunt folosite în diferite combinații, iar cei șase piloni media sunt:

- ✓ învățarea față-n-față;
- ✓ text;
- ✓ (stil)grafică;

- ✓ audio (inclusiv vorbirea);
- ✓ video;
- ✓ computerul (inclusiv animații, simulări și realități virtuale).

Blended learning-ul este un termen care descrie o modalitate de învățare mixtă, ce combină metodele de învățare tradiționale cu studiul independent obținând astfel o nouă metodologie hibridă de învățare. Acesta reprezintă o schimbare majoră în strategiile didactice prin introducerea computerului actul de predare-învățare-evaluare. Prin această modalitate de învățare interacțiunea dintre profesor și elev se realizează prin intermediul tehnologiei Elevii se pot bucura de o învățare personalizată folosind instrumente de învățare mixte. Profesorii pot interacționa cu elevii mai eficient prin monitorizarea creșterii calității actului instructiv-educativ și prin oferirea feedbackului instantaneu.

Elevii din ciclul primar sunt persoane care aparțin generației Z. Cuvântul „cheie” pentru această generație este: „*INTERNET*”. Cu alte cuvinte, sunt copiii generațiilor X sau Y. Întrucât au avut acces la tehnologie încă din primii ani de viață, nu-și pot imagina lumea fără internet. Persoanele din această generație sunt obișnuite să obțină și să utilizeze informații prin intermediul tehnologiei. Necunoscând o altă modalitate, această generație va continua să fie influențată de mass-media, prieteni virtuali, publicitate, în mod pozitiv sau negativ. Având un grad ridicat de independență, vor căuta răspunsuri la toate întrebările, considerând că nu au nevoie de părinți sau profesori care să-i ghideze (Benjamin, 2008, apud Williams, Page, Petrosky & Hernandez, 2010). Persoanele din această generație sunt „*nativi digitali*” deoarece consideră că sunt vorbitori nativi ai limbajului digital. Pentru această generație prezența se traduce în „a fi online”, iar absența în a fi „offline”.

Abilitățile de utilizare a dispozitivelor i-a determinat pe învățători să își reorganizeze și activitatea de învățare. Dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și utilizarea acestora în context școlar este determinată de abilitățile tehnologice și pedagogice ale profesorilor (Poláková & Klímová, 2019). Indiferent cât de diferiți par elevii din această generație de noi, este important să înțelegem că, nu doar că nu au greșit cu nimic, ei doar fac față provocării unei societăți digitale (Pérez-Escoda, Castro-Zubizarreta, & Fandos-Igado, 2016).

Shatto & Erwin (2016, apud Vinh, 2020) oferă o serie de indicații sau recomandări pentru desfășurarea actului didactic cu generația Z:

- ✓ atunci când este posibil, în special la tematicile care implică informare sau demonstrații, să se utilizeze tehnologia și aplicațiile mobile;
- ✓ în locul citirii clasice, se poate introduce, ocazional, citirea unor informații sau texte de pe tabletă sau telefoane inteligente;
- ✓ stimularea elevilor se poate realiza prin încurajarea lor să poarte discuții pe diferite tematici pe grupurile de socializare online;
- ✓ în cadrul predării se pot utiliza documentare sau materiale preluate de pe YouTube în scopul captării atenției sau pentru fixarea unor noțiuni;
- ✓ în sala de clasă e importantă dinamica, așadar sunt importante jocurile interactive;
- ✓ profesorul poate eficientiza volumul de informații prin selectarea conținuturilor relevante;
- ✓ procesul individual de accesare a informațiilor poate genera puncte de vedere diferite, de aceea profesorul trebuie să ia rolul de mediator și să promoveze toleranța și acceptarea diversității.

Trăim în secolul culturii digitale, iar una dintre preocupările sistemului de învățământ românesc este adaptarea continuă la noile tendințe în ceea ce privește metodele de predare moderne. Integrarea sistemelor digitale moderne, precum computerul sau tabla interactivă, în procesul educațional a devenit o necesitate și nu mai este privită ca un fenomen modern. Tabla interactivă reprezintă un suport pentru educație digitală în școli.

Beneficiile utilizării unei table interactive în cadrul orelor sunt multiple, iar rezultatele se văd într-un timp scurt. Acestea sunt:

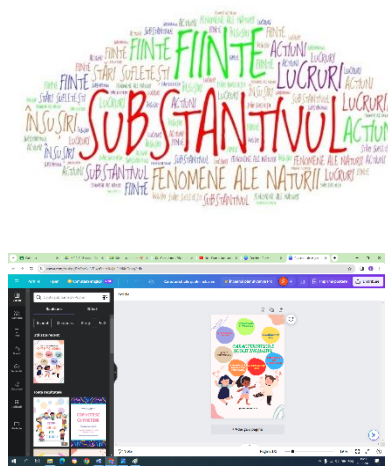
- **creșterea gradului de atenție și de implicare la ore în rândul elevilor.** Aceștia nu mai sunt plictisiți după câteva minute de asimilare de informații

- **sporirea nivelului de inventivitate și creativitate.** Copiii sunt mai interesați de funcționalitatea acestora și exploatează noi opțiuni de utilizare.
- **creșterea capacității de memorare**, fiind antrenate atât memoria auditivă, cât și memoria vizuală. Cu ajutorul tablei interactive, informația vine la pachet cu imagini specifice.
- **interacțiune sporită.** Elevii devin mai activi, mai implicați și nivelul de competitivitate crește. **Ies la tabla interactivă din plăcere și curiozitate, împinși de dorința de a interactiona.**

Dotarea fiecărei săli de clasă cu table interactive asigură o experiență de învățare mult mai bună decât folosind doar metode clasice, ducând la creșteri semnificative ale concentrării, receptivității și implicării elevilor în timpul orelor.

În cele ce urmează prezint câteva **instrumente** ușor de folosit pentru a realiza lecții interactive, pe care elevii le vor aprecia:

- **WordArt** este o aplicație care realizează ușor un „nor de cuvinte” – un mod de reprezentare vizuală a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element-cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut sau pentru crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică – statică sau interactivă. Avantajul aplicației WordArt (față de Wordle, de exemplu) este că se pot realiza mai multe forme de nori de cuvinte.
- **Canva** este o platformă de design grafic care îți permite să creezi prezentări unice, documente și alt conținut vizual de excepție
- **Quiz-uri prin Kahoot** pentru verificarea cunoștințelor și feedback: aceasta este o platformă gratuită folosită de milioane de profesori din întreaga lume cu ajutorul căreia se pot crea teste interactive, în care elevii răspund într-un timp limită, folosind un dispozitiv mobil. Odată creat un test, profesorul va putea trimite un cod de acces (PIN) elevilor, pe care îl pot accesa din aplicația Kahoot instalată pe mobil sau pe site-ul Kahoot. Rezultatele răspunsurilor apar la finalul testului, pe un ecran vizibil tuturor. Se recomandă să fie folosit doar ca instrument de verificare a cunoștințelor sau feedback pentru a vedea ce au înțeles, cât de implicați au fost și cum se simt elevii.

Știm deja că rolul central al profesorului nu mai este cel de transmitere de informații, ci de designer de experiențe de învățare relevante pentru copii, ceea ce presupune valorificarea potențialului elevilor, implicarea acestora în procesele decizionale de la clasă și atenta îndrumare în fiecare etapă a procesului de învățare. Tehnologiile educaționale moderne urmăresc facilitarea procesului didactic ajutând cadrele didactice să creeze contexte favorabile învățării, formării deprinderilor, constituirii unui complex de atitudini care să stimuleze curiozitatea, dorința de a cunoaște mai mult, spiritul competițional cu sine, plăcerea de a progresa și de a-și dezvolta posibilități de autoinstruire, dar și o raportare corectă la evaluare, aspect absolut necesar în poziționarea noastră, a fiecăruia, în spațiul cunoașterii.

Bibliografie:

1. Bonchiș, E. (2021), *Generația Z*, Editura Polirom, Iași.
2. Ion Barbu, D. (2009), *Climatul educațional și managementul școlii*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
3. Făt S., Labăr A. (2009), *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*, EduTIC, București.
4. Cran, C. (2010). 101 ways to make generations X, Y and Zoomers happy at work. Cheryl Cran.
5. Csobanka, Z. E. (2016). The Z generation. Acta Educationis Generalis, 6(2), 63-76.
6. McCrindle, M.& Wolfinger, E. (2009). The ABC of XYZ. Understanding the Global

7. *** Asociația Pentru Dezvoltare Și Inovare Psihoeducațională (2022), *Generații - Suport curs*, Cluj-Napoca

ROLUL STRATEGIILOR DIDACTICE INTERACTIVE ÎN EFICIENTIZAREA PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Prof. Schenker Mureșan Sorina Emilia, Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu Blaj Tiur

În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu evoluția societății și implicit a educației.

Nevoile și cerințele copiilor actori pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice.

Analizând poziția cadrului didactic în fața problemelor instruirii și ale învățării, profesorul Ioan Neacșu afirmă că „educatorii sunt solicitați astăzi, în mod continuu, să promoveze învățarea eficientă. Și nu orice învățare eficientă, ci una participativă, activă și creativă.”

Propunem în acest sens, un nou concept, cel de **învățare interactiv-creativă** pe care îl definim drept un proces evolutiv, care are la bază receptivitatea față de experiențele noi, căutate și rezolvate prin explorare, deducție, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare, punând accentul pe realizarea conexiunilor între sensuri și solicitând o profundă implicare intelectuală, psihomotorie, afectivă și volițională.

În cadrul învățării interactiv-creative, elevul/studentul descoperă, inferează, imaginează, construiește și redefinește sensurile, filtrându-le prin prisma propriei personalități și solicitând procesele psihice superioare de gândire și creație. Ea apare ca urmare a eforturilor individuale și colective, al interacțiunii educatului cu ceilalți, bazându-se pe schimburile sociale în dobândirea noului.

Învățarea interactiv-creativă este o formă specială a învățării școlare, apărută din necesitatea tinerei pasului școlii cu noile transformări existente și preconizate, în viața și activitatea social-umană, în complexitatea epocii contemporane. Acest fapt solicită din parte individului înzestrarea cu un echipament intelectual, afectiv-volițional, care să-l ajute să depășească modalitățile de simplă echilibrare ale organismului, prin răspuns la stimuli la nivel dominant senzorio-perceptiv. El trebuie să folosească traiectorii combinate și complicate de ordin reflexiv în soluționarea problemelor pe care i le pune viața și să exploreze alternativele rezolutive. Omul viitorului trebuie să fie un constructor de probleme și de sisteme ideative necesare rezolvării lor, transunerii lor în plan ideativ și practic, găsind soluții optime și eficiente. El este omul faptelor pentru ca ele conving, deci omul creator; este omul pentru care fapta nu vorbește este maxima conducătoare în viață.

Noile orientări postmoderniste asupra științei educației solicită cu necesitate aplicarea unor strategii interactiv-creative în predarea și învățarea școlară.

În acest sens, metodele interactive acționează asupra modului de gândire și manifestare a copiilor. Prezentate ca niște jocuri de învățare, de cooperare, distractive, nu de concentrare, metodele interactive, învață copiii să rezolve probleme cu care se confruntă, să ia decizii în grup și să aplice conflictele.

Elevul activ și creativ dă dovadă de multă îndrăzneală în aprecierea critică a unui produs, de independență în abordarea și analiza problemelor, de spirit de contraargumentare, de libertate în manifestarea comportamentală generală. De multe ori, comportamentul lui la ore devine deranjant pentru unii profesori mai conservatori. În „Dictionnaire de la langue pedagogique”, P. Foulquie semnalează faptul că „în clasă, elevul creativ apare adesea ca o amenințare. O amenințare pentru disciplină și pentru ordine mai întâi. Apoi o amenințare pentru cursul profesorului”). El iese din tiparele prestabilite ale activității atunci când acestea devin plictisitoare, rutiniere. Profesorul trebuie

să profite de nevoia lui de cunoaștere și de avântul său în activitate, canalizându-i eforturile în direcții constructive prin oferirea de ocazii variate menite să-i alimenteze setea de nou și de descoperire.

Elevul activ și creativ se caracterizează prin spirit de independență în muncă, o gândire care se desfășoară pe traiecte lungi, fără bariere de ordin cognitiv, manifestând o puternică și neobișnuită tendință de a explora și de a crea. Copii din această categorie sunt mai puțin interesați de activitatea în echipe și au tendința de a-și întocmi un plan personal de lucru, păstrând legătura numai cu un număr restrâns de prieteni.

Aplicarea metodelor solicită timp, diversitate de idei, angajare în acțiune, descoperirea unor noi valori, responsabilitate didactică, încredere în ceea ce s-a scris și în capacitatea personală de a le aplica creator pentru eficientizarea procesului instructiv educativ.

Metodologia interactivă țintește, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacității de a lega cunoștințele între ele și de a crea rețele conceptuale, dezvoltarea inteligențelor multiple etc.) și atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv (dezvoltarea capacităților de comunicare, de dialogare interpersonală și intrapersonală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităților de reflectare asupra propriilor demersuri de învățare – metacogniția și asupra relațiilor interumane etc.)

Profesorul este cel care trebuie să găsească cele mai eficiente modalități prin care să stimuleze potențialul creativ al fiecărui elev în parte. Activitățile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă și creativă în școală, trebuie să asigure:

- Stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente și laterale;
- Libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor. În acest sens apar ca adecvate activitățile care cer spontaneitate și contribuie la dezvoltarea independenței în gândire și acțiune;
- Utilizarea talentelor și a capacităților specifice fiecărui individ în parte;
- Incitarea interesului către nou, necunoscut și oferirea satisfacției găsirii soluției după depunerea unui efort de căutare de către elev;
- Exersarea capacităților de cercetare, de căutare de idei, de informații, de posibilități de transfer de sensuri, de criterii de clasificare;
- Dezvoltarea capacității de organizare de materiale, de idei prin întocmirea de portofolii asupra activității proprii, de colecții de cuvinte, de obiecte, de contraste; organizarea de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri, de excursii;
- Educarea capacității de a privi altfel lucrurile, de a-și pune întrebări neobișnuite despre lucruri obișnuite.

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogățesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluționarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Crește gradul de activism și de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ. Interactivitatea presupune și o atitudine pozitivă față de relațiile umane, față de importanța muncii în echipă și o deschidere față de cooperare, o atitudine de susținere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalți. Specifică metodelor didactice interactive este și multirelaționalitatea între profesor și elevi, între elev și colegii săi, pe de o parte, dintre elevi și conținut pe de altă parte. Metodele expositive nu solicită schimburi între agenții educaționali, fiind unidirecționale, mesajul circulând doar dinspre profesorul – emițător către elevul – receptor.

Profesorii trebuie să înțeleagă copilul (ce e în adâncul sufletului său, ce-și dorește, ce-i place și ce poate să facă) și, pe această bază, să prescrie un „rețetar” de metode de abordare cât mai potrivite, benefice pentru dezvoltarea și desăvârșirea sa personală. Abilitățile psihopedagogice ale educatorului se vor face cunoscute în măsura în care acesta va găsi calea de mijloc între două extreme: ignoranța și accelerarea instruirii. În mod individualizat, această cale va fi diferită de la un elev la altul, fiecare având propriul potențial genetic. Nu vom putea construi un tipar identic, unic și eficient pentru toți copiii. Așa a apărut neadaptarea școlară în masă și lipsa de motivație pentru învățatură la unii mai mult decât la alții. Nu elevii trebuie să se adapteze la școală, ci școala trebuie

să se adapteze la copii. Lumea se află într-o continuă schimbare; școala trebuie să se schimbe și ea. Într-o școală dezirabilă, atât elevii cât și cadrele didactice își doresc ca activitățile să fie plăcute, învățarea să fie utilă, cunoștințele interesante, iar lecțiile să fie organizate folosind un evantai metodologic bogat și distractiv.

Profesorul este acea persoană care dăruiește cu iubire din cunoașterea sa, cântărind cât, ce și cum trebuie porționată aceasta, astfel încât sufletul celui aflat în formare s-o primească ca pe ceva firesc, de care are nevoie pentru propria-i desăvârșire.

BIBLIOGRAFIE :

- Cerghit, Ioan (coordonator), *Perfecționarea lecției în școala modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983
- Nicola, I., *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactica si Pedagogica Regia Autonoma, București, 1996;
- Oprea, Crenguța, L., *Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, ed. a IV-a, 2009;

CURRICULUMUL INTEGRAT

Educatoare Păcurar Elena-Maria, Grădinița cu P.P. „Doamna Stanca” Șelimbăr, Jud. Sibiu

Educația reprezintă axul principal al formării personalității umane. Platon afirmă că: „nu este nimic mai dumnezeiesc decât educația, prin educație omul ajunge într-adevăr om”. În această perioadă asistăm la dezvoltarea unei noi abordări educaționale, care determină organizarea și trăirea unor experiențe de învățare ținând seama de cerințele viitorului și de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilului de astăzi.

Problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă față solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoștințele dobândite.

Copilul este autorul propriei lui învățări, iar sursa învățării lui o constituie diversitatea experiențelor cognitive, sociale, emoționale, fizice pe care le trăiește.

Abordarea integrată a curriculum-ului pune accentul pe formarea unor competențe, atitudini și valori transversale și transferabile, utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor.

Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii ce produce o inter-relaționare a disciplinelor, astfel încât să răspundă nevoilor de dezvoltare a elevilor.

Evoluția practicii pedagogice contemporane cunoaște o dinamică importantă. La noi în țară, s-a propus un astfel de curriculum integrat pentru prima dată în anul 2008, la grădiniță, iar în anul 2012 pentru clasele pregătitoare, întâi și a doua. Integrarea curriculară își manifestă beneficiile la clasele pre-primare și primare și se datorează atât particularităților de învățare a copiilor, cât și modului de organizare a predării.

Curriculum integrat și predarea integrată presupun mai mult decât o schimbare de curriculum și strategie de predare, presupun abordări și perspective ce depășesc granițele specializate ale paradigmatelor educaționale și ale modelelor teoretic – explicative și practice.

De aceea, în continuare voi enumera câteva dintre beneficiile abordării curriculum-ului de tip integrat.

- Hrănește și refortifică abilitățile și cunoștințele învățate într-o arie de studiu și le utilizează în alta;
- Conferă elevilor experiențe academice din ce în ce mai bogate extinzând contextul și aplicabilitatea deprinderilor și informațiilor lor;
- Eficientizează utilizarea timpului de învățare pentru cunoștințele, competențele dintr-o arie spre a fi utilizate ca suport în alta.

Dimensiunea integrată a curriculum-ului presupune, atât relaționarea disciplinelor școlare cu scopul de a evita izolarea lor tradițională, cât și acțiunea de a asocia diferitele obiecte de studiu, din același domenii diverse într-una și aceeași planificare a învățării.

După cum afirmă J. Piaget „cunoștința provine din acțiune”, iar didactica modernă subliniază faptul că elevul nu mai este receptor de informație, ci subiect al cunoașterii și acțiunii.

Predarea integrată a cunoștințelor este considerată o strategie modernă de organizare și desfășurare a conținuturilor, iar conceptul de activitate integrată se referă la o acțiune în care se îmbrățișează metoda de predare-învățare a cunoștințelor, îmbinând diverse domenii și constituirea deprinderilor și abilităților elevilor. Diferitele paradigme de integrare a curriculum-ului cu ample deschideri în planul predării integrate aduc transformări demersurilor de elaborare a strategiilor didactice.

Argumente ale predării integrate :

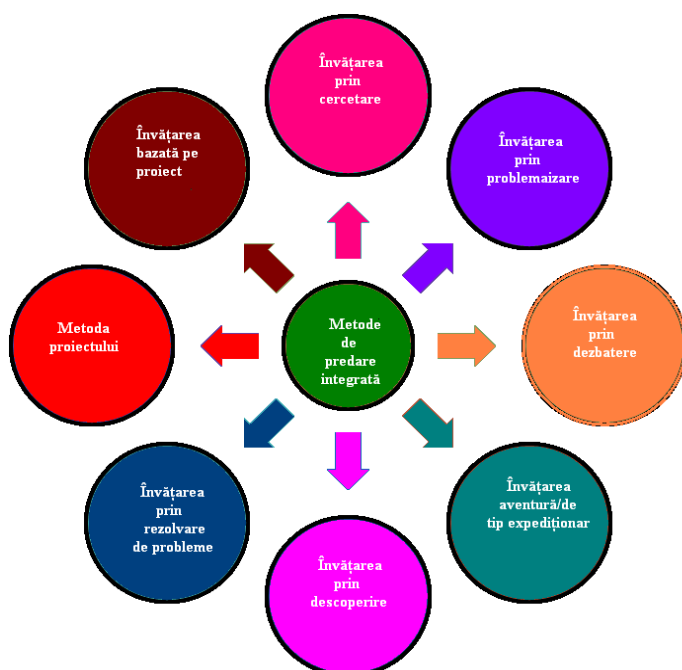
Angajarea responsabilă a elevilor în procesul învățării;

Încurajarea comunicării și a relațiilor interpersonale prin valorificarea valențelor formative ale sarcinilor de învățare în grup prin colaborare;

Transformarea cadrului didactic în factor de sprijin, mediator, facilitator și diminuarea funcției sale de „furnizor de informații”.

Ioan Neacșu afirmă că „educatorii sunt solicitați astăzi, în mod continuu, să promoveze învățarea eficientă. Și nu orice învățare eficientă, ci una participativă, activă și creativă”. Metode de predare ale profesorului pot fi convertite de către elevi în metode de învățare deoarece metodele de predare induc și învățarea. În accepțiune modernă, metodele de învățământ reprezintă modalități de acțiune, instrumente cu ajutorul cărora elevii sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, își însușesc cunoștințe, își formează și dezvoltă priceperi și deprinderi intelectuale și practice, aptitudini, atitudini.

Cele mai productive strategii și metode de predare integrată, recunoscute ca promotoare ale unei învățări autentice-eficiente sunt:

În încercarea de a sintetiza diferite orientări teoretice putem aprecia faptul că abordarea integrată a conținuturilor iese din monotonia aceleași tehnici de predare a unor lecții care le oferă elevilor posibilitatea de a explora în profunzime domenii noi, de a acumula cunoștințe în mod independent și de a dezvolta competențe precum creativitatea, spiritul de inițiativă.

Atât succesul școlar cât și succesul în viața personală și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline, pentru rezolvarea problemelor concrete din viața de zi cu zi.

Activitatea integrată aduce mai multă coerență în procesul de predare-învățare și se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața societății, cultura și tehnologia didactică.

Bibliografie

- 1.Ciolan, L . (2008), Învățarea integrată – fundamente pentru un curriculum transdisciplinar, Editura Polirom, Iași;
- 2.Cucoș, C., (2006), Pedagogie, Editura Polirom, Iași;
- 3.Bocoș, M., Chiș, V., (2012), Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru Învățământul primar; Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca;
- 4.Manolescu, M., (2004), Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar. Teorie și practică, Universitatea din București, Editura Credis ;
- 5.Văideanu, G., (1988), Educația la frontiera dintre milenii, Editura Politică, București
- 6.Bicaian, E., O., (2014), Aplicații ale predării integrate la ciclul achizițiilor fundamentale, Editura Rovimed Publishers, Bacău
- 7.Chiș, V., (2002), Provocările pedagogiei contemporane, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

EVALUAREA SCRISĂ – EFECTELE SUBIECTIVE ÎN EVALUARE

Prof. inv. primar Noja Mihaela Andreia, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Evaluarea - este actul didactic complex integrat întregului proces de învățare, care asigură evidențierea cantității cunoștințelor dobândite și valoarea, nivelul, performanțele și eficiența acestora la un moment dat (în mod curent, periodic, final). Oferă soluții de perfecționare a actului de predare-învățare. Presupune două momente distincte: măsurarea și aprecierea rezultatelor școlare.

Evaluarea este actul didactic care determină promovarea sau nepromovarea elevilor dintr-o etapă de învățare în alta. Din partea profesorilor examinatori se cer următoarele calități: pricepere, corectitudine, obiectivitate și responsabilitate

Efecte subiective în evaluare

- Efectul „halo”
- Efectul „Pygmalion”
- **Efectul „halo”**- Efectul a fost numit astfel de psihologul Edward Lee Thorndike în 1920 și constă în faptul că aprecierile generale asupra unei persoane au tendința să se extindă asupra unor aspecte particulare legate de acea persoană. În învățământ, rezultatele bune obținute de

un elev la disciplinele considerate mai importante influențează și notele de la celelalte discipline, o ierarhie stabilită într-un an influențează ierarhia în anii următori etc. Acest efect este explicabil la nivel general prin corelația dintre inteligența și efortul depus și rezultate, însă poate fi un factor de eroare în cazul în care este nevoie de aptitudini particulare. Tot datorită acestui efect se interzice examinarea unui candidat de către un examinator cu care este înrudit.

- Nu de puține ori, în urma evaluărilor semestriale realizate de profesori, aceștia ajung să cadă în capcanele acestui efect, evaluând incorect activitatea școlarului. Cu alte cuvinte, efectul „halo” reprezintă supraaprecierea ori subaprecierea rezultatelor elevului, ținând cont de performanțele școlare realizate la alte materii sau în alte domenii. Atunci când stabilește nota, profesorul tinde să se uite peste rezultatele pe care școlarul le-a obținut la alte materii. În cazul în care profesorul era decis să îi pună în catalog o notă mică întrucât copilul nu a studiat lecția predată anterior, decizia sa ar putea fi amânată sau dirijată după notele pe care elevul le are la alte materii.
- Cu alte cuvinte, dacă ne referim la oameni, efectul Halo înseamnă o generalizare a aprecierii unei persoane pornind de la o trăsătură particulară. Dacă spunem despre un om că este bun/rău într-o anumită privință, vom avea tendința să îl evaluăm similar și în alte privințe. Când este întâlnit efectul Halo? În majoritatea cazurilor în care are loc o evaluare: notarea unui elev/student, angajarea unui om, competiții sportive, cumpărarea unui produs, etc.
- **Efectul Pygmalion**- numit și efectul Rosenthal (după numele psihologului american, care l-a definit) este o profeție autorealizabilă. Mai simplu, cu cât așteptările, față de o persoană sunt mai mari, cu atât aceasta va ajunge la o performanță mai mare.
- Iată cum funcționează efectul: dacă profesorul de la o clasă primește informații din exterior conform cărora anumiți elevi au abilități deosebite sau potențial la materia pe care o predă, mentorul își va crea așteptări mai mari de la ei decât de la ceilalți. Acest lucru înseamnă că vor fi tratați diferit în clasă, la teste sau ascultări.
- În plus, va avea tendința de a investi mai mult timp în formarea lor și de a-i încuraja constant să studieze materia. Potrivit celor doi cercetători, eforturile profesorului vor fi răsplătite din plin, întrucât copiii se vor conforma așteptărilor lui și vor obține performanțele dorite de aceștia la respectiva materie.
- Așadar, efectul Pygmalion se bazează pe patru factori cheie, care duc la obținerea celor mai bune rezultate, se arată în materialul lui Rosenthal „Interpersonal Expectancy Effects: A 30-Year Perspective” din 1994:
- 1. Climatul emoțional - profesorii care au așteptări mai mari de la elevi tind să aibă interacțiuni - verbale și nonverbale - mai calde sau prietenoase cu aceștia, într-un ambient mai relaxat decât în mod obișnuit.
- 2. Comportamentul profesorilor (input factor) - profesorii oferă materiale mai dificile de citit și studiat copiilor cu potențial, stimulându-i astfel să exceleze la respectiva materie.
- 3. Oportunitățile de a răspunde în clasă - copiii vizați sunt mai solicitați la oră decât ceilalți și primesc mai multe șanse de a răspunde la întrebări sau de a rezolva probleme decât alți colegi de clasă; de asemenea, li se acordă mai mult timp pentru răspunsuri și rezolvări.
- 4. Feedback - elevii considerați eminenți primesc un feedback informativ mai bun de la profesor decât ceilalți colegi ai lor.

Bibliografie

- Bontaș I., *Pedagogie* Ed. All. Educational, București, 1996
- Cerghit I., *Sisteme de instruire alternative si complementare*, Ed. Aramis, București, 2002
- Cristea S., *Teorii ale învățării. Modele de instruire*, Ed. Didactica si Pedagogica, București, 2005
- Cucoș C., *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 1998
- Cucoș C., *Teoria si metodologia evaluării*, Ed. Polirom, Iași, 2008

- Ionescu M., Radu I., *Didactica Moderna*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1995
- Jinga I., Petrescu A., Gavota M., Ștefănescu V., *Evaluarea performanțelor școlare*, Ed. Afeliu, București, 1996
- Manolescu M., *Evaluarea școlară - un contract pedagogic*, Ed. Fundației Culturale D. Bolintineanu, București, 2002
- Meyer G., *De ce și cum evaluăm*, Ed. Polirom, Iași, 2000
- Ștefan M., *Lexic Pedagogic*, Ed. Aramis, București, 2006

PERIPEȚIILE LUI MAC-MAC -POVESTE-

Prof. ed. timpurie Ștefan Camelia Ionela, Grădinița cu Program Prelungit Petrești

A fost odată o rățușcă drăguță, jucăușă, cu burtica galbenă și ciocul portocaliu. Numele ei era Mac-Mac. Toate animalele din curte o îndrăgeau.

Într-o dimineață frumoasă de vară s-a trezit voioasă, ca de obicei, cu chef de joacă și distracție. A plecat prin curte măcăind și căutându-și parteneri de joacă.

A ajuns la cușca lui Lăbuș și l-a întrebat:

- Bună dimineața, prieten drag, vrei să te joci cu mine?

- Nu pot Mac-Mac, spuse Lăbuș căscând și cu ochii obosiți, pe jumătate închiși. Toată noaptea am păzit casa și curtea și nu am închis un ochi. Acum tare mult aș vrea să dorm.

Auzind acestea, Mac-Mac a plecat capul și a plecat mai departe cu mersul ei legănat și măcăind veselă că o să găsească alt prieten.

Tocmai atunci trecea pe acolo Mieunica, pisica pufoasă de la curte.

- Bună dimineața, prietenă dragă, vrei să te joci cu mine? A întrebat-o rățușca.

- Nu pot Mac-Mac, eu acum aștept castronul meu cu lapte, iar apoi trebuie să pândesc și să prind un șoricel care toată noaptea a dat târcoale prin ogradă și nu am reușit să îi vin de hac. O să am o zi tare încărcată!

Auzind acestea, fața lui Mac-Mac s-a întristat și a plecat spre curtea găinilor. De aici se auzea mult zgomot și zarvă: puișorii piuiiau într-una, găina cotcodăcea de zor, iar cocoșul cel colorat stătea într-un colț retras. Mama cloșcă era tare supărată și îl certa că în această dimineață el a cântat prea tare, iar puișorii s-au trezit devreme și acum sunt obosiți și agitați, iar ea nu poate să-i culce. Sunt tare obosiți și gălăgioși! Nu știu ce să mă fac cu ei, spuse cloșca.

- Lasă-i cu mine să vină la joacă, spuse Mac-Mac, poate se vor obosi și vor adormi mai repede.

- Ce spui tu, rățușcă neștiutoare, du-te în treaba ta și lasă-ne în pace!

- Dar eu un am vrut decât să ...ajut, răspunse rățușca cu glas tremurând.

- Du-te, pleacă și ne lasă! Spuse cu glas hotărât găina.

Supărată că ea nu a vrut decât să ajute și să se distreze, a plecat măcăind și cu codița sus, spre balta din apropiere, cu gândul să se bălăcească singură toată ziua și să stea la soare.

După o baie grozavă, a ieșit la umbră să se odihnească, dar deodată, aude un zgomot în apropiere. Când s-a uitat mai atent, cumătra vulpe se plimba voioasă, cu coada ei stufoasă în vânt, parcă- parcă căutând ceva.

Inima lui Mac-Mac a început să bată cu putere. S-a ascuns după un tufiș și a închis ochii de frică. *Ce va fi, va fi*, gândi ea.

Când a deschis ochii, soarele apunea și o gălăgie imensă se auzea dinspre cărare.

- Mac-Mac, Mac-mac, unde ești???

Erau Lăbuș, Mieunica, cocoșul, găina, puișorii ce îl căutau disperăți.

- Sunt aici, sunt aici! Spuse el cu bucurie de revederea celor dragi. Cred că am adormit...și a început să le povestească pățania cu vulpea.

Apoi au plecat cu toții bucuroși că l-au găsit pe Mac-Mac și au promis că a doua zi o vor petrece cu toții, împreună, și vor organiza cea mai mare petrecere din ogradă de până atunci.

Cântau cu toții fericiți:

La căsuță noi plecăm,
Iar mâine când ne sculăm,
O petrecere vom da,
Cum n-ai văzut dumneata.
Suntem toți prieteni buni,
Vom cânta și vom dansa,
Ce zi minunată vom avea,
Nimeni nu ne va speria.